

U.T.C. SEMICENTENAR U.T.C.

Hunedoara. Tineri pe șantier.

BRIGADA „SCINTEII TINERETULUI”
Petre Dragu, Al. Bălgrădean, Gh. Ghidrigan, O. Milea, O. Păun și O. Plecan
TRANSMITE:

LA HUNEDOARA

Nici o chemare tinerească n-a rămas fără ecou

Snaful fierbinte al Hunedoarei a pulsat și pulsează de vibrația chemărilor tinerești, lansate în cinstea semicentenarului. O vîbrație care s-a prelungit rodnic, eficient în strădaniile concretizării, permanentizării productive a fiecăreia dintre aceste acțiuni. Minerii, siderurștii, constructorii, mecanizatorii, țărani cooperatori, elevii s-au străduit să se arate demni de spațiul geografic, cărui tineri cîntăcînt.

De îndată, în PAGINA A 3-A, citeva experiențe interesante ale celor bune rezultate demonstrează că, în ciuda unor defecțiuni accidentale, practice, în județul Hunedoara, nici o chemare tinerească n-a rămas fără ecou.

TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

a primit pe ziaristul egiptean, Hamdy Fouad

În după-amiaza zilei de vineri, 3 martie 1972, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele Consiliului de Stat, a primit pe Hamdy Fouad, redactor la ziarul „Al Ahram”, care face o vizită în țara noastră. Cu acest prilej, tovarășul Nicolae Ceaușescu a acordat ziarului egiptean un interviu.

La întrevvedere a participat tovarășul Paul Niculescu-Mizil, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R.

LA CASELE DE CULTURĂ din Baicu, Buhăși, Gh. Gheorghiu-Dej, Tg. Ocna, Moinești, Comănești ca și la căminele culturale din satele județului Bacău, au fost inițiate ciclurile de expuneri „File din istoria U.T.C.” și „Tineretul hăcșean, participant activ la marile bătălii sociale și la procesul prefacerilor revoluționare”. Expunerile sînt prezentate de secretari și membri ai biroului comitetului județean de partid, de secretarii comitetelor municipale și orașenești, de oameni de știință, tehniciști, de foști brigadieri pe santierele naționale ale tineretului.

IN CINSTEA aniversării semicentenarului, comitetul U.T.C. al Academiei militare, în colaborare cu Centrul de cercetări pentru problemele tineretului, a organizat recent o masă rotundă pe tema: „Educația prin muncă și pentru muncă a tineretului”.

Referențele prezentate au scos în evidență în lumina concepției partidului nostru și a cerințelor programului ideologic elaborat de plenumul C.C. al P.C.R. din 3-5 noiembrie 1971, aflat rolul muncii în formarea idealului de viață al tineretului, în afirmarea personalității și în dezvoltarea intelectuală în viața social-politică a țării noastre, cât și necesitatea integrării cu maximum de eficiență la locurile de muncă după absolvirea facultăților militare.

TINERII DIN PESTE 50 de cooperative de producție din județul Bacău, îndeosebi din rîndul aceluia ankașii în sectoarele zootehnice ale unităților din Negri, Poduri, Dealul Morii, Colonești și Horgești preocupate de buna gospodărire a avutului cooperativelor, de îngrijirea exemplară a animalelor au hotărît să declare luna martie, lună a „Ordinei și disciplinei în C.A.P.”.

NU DE MULT, la Casa de cultură a sindicatelor din Birlad, în prezența a peste 400 de tineri a avut loc concursul „Din istoricul școlii birlădene”. S-au întrecut două echipe de elevi, una reprezentînd Liceul pedagogic „Al. Vlașcu” care și-a sărbătorit recent centenarul, alta Liceul „Gh. Roșca Codreanu”, cu 25 ani și citeva luni... mai în vîrstă. Cu acest prilej au fost evocate unele momente semnificative din activitatea celor două vechi lăcașuri de cultură. Au fost prezentate, în același timp, preocupările actuale ale organizațiilor U.T.C. respective. La festivitate au fost invitați și au participat numeroși profesori pensionari care și-au dedicat munca de o viață la catedră în aceste școli.

În aceeași zi, în fașorul Casei de cultură a fost organizată expoziția de pictură a elevei Coman Tatiana de la liceul pedagogic, expoziție dedicată aniversării semicentenarului U.T.C. (V. C.)

„SCINTEIA TINERETULUI”

vrea să scrie despre noi:

Cu ce argumente ne susținem cartea de vizită?

Cînd i-am comunicat lui MIRCEA DURLAN, secretarul comitetului U.T.C. de la Fabrica de piele și încălțăminte „Străduința” din Suceava, dorința de a cunoaște și de a scrie despre unul din cele 10 colective de uteciști, cite cuprinde întreprinderea, mi-a indicat îndată organizația celor 20 de tineri din Atelierul mecanic. Și-a motivat alegerea printr-o apreciere foarte promițătoare: „Este cea mai bună organizație. Ar merita acest calificativ chiar dacă nu s-ar raporta la celelalte. Acolo sînt lucruri interesante de văzut”.

Cum era și firească, prima cunoștință cu tinerii ce-mi fusese recomandată am făcut-o chiar la locurile lor de muncă. Și, tot atât de firească, primul om pe care l-am abordat a fost secretarul lor U.T.C., AUREL VĂTĂMANUȘ. Mi-a confirmat și el primele informații culese deja: „Într-adevăr, avem multe rezultate frumoase. Ele ar fi putut fi, însă, și mai bune. Din păcate nu se poate pune în egală măsură pe toți uteciștii. Sînt unii care se află, cam întotdeauna, pe linia minime rezistență”.

Cuvintele secretarului U.T.C. nu erau de circumspecție, fusese spus cu convingerea unui om frîmțat sincer de anumite împrejurări, oricît de izolate erau. M-am convins de acest lucru atunci cînd, ca o necesară punere în temă, mi-a fost arătat

- IN PAGINA**
- a 4-a
  - UZINA CIBERNETICĂ
  - a 5-a
  - RECEPTIVITATE NU ÎNSEAMNĂ IMITAȚIE SERVICIUL
  - PRO ȘI CONTRA:
  - BIBLIOTECILE ANIVERSEAZĂ SEMICENTENARUL U.T.C.
  - CE ȘTIM DESPRE MUZICA DE AZI?
  - CIND UMORUL NU-LA EL ACASA.

Prin munca din aceste zile, tinerii din județul Prahova pot asigura, alături de ceilalți lucrători ai ogoarelor, PREMISE CERTE PENTRU O RECOLTĂ ABUNDENTĂ DE LEGUME

Eram în piața orașului Ploiești... La citeva clișoșuri se vedeau legume proaspete. Roșii, salată verde, costraveți, spanac. Erau frumoase, produse în „grădinițe sub sticlă” de la țărani, Brazi și Bucov. Iarna aceasta am fost mai bine aprovizionat cu legume proaspete decât în anotimpurile calde ale anului trecut, sublinia, între

Echipa utecistului Gh. Ioănescu.

Foto: O. PLECAN

treaba. De pildă, „realiștii” ar spune: „E greu al dracului!” (și le-ai da dreptate), în vreme ce „romanticii” ar zice: „E floare la ureche!” (și n-ai putea să-ți contrazici nici pe ei). În schimb, la întrebarea: „E frumos?” răspunsul ar fi unul și același, indiferent de natura interlocutorilor: „Da, e al naibii de frumos!”

„Dar ce poate fi frumos în aceste locuri, pe o vreme dintr-acelea care au consacrat proverbialele z-

Acțiunea AUTO-UTILARE

Din datele centralizate la Ministerul Industriei Construcțiilor de Mașini reiese că în uzinele și fabricile acestui sector de bază al economiei se vor realiza anul acesta, prin automatizare, cu 83 la sută mai multe mașini, utilaje și instalații decât în anul trecut.

Realizări deosebite au obținut specialiștii Uzinei de vagoane din Arad, care au proiectat și construit trei linii cu un înalt nivel de automatizare pentru pasivizarea tablelor și a profilelor laminate, instalații care vor fi produse și pentru alte întreprinderi.

O inițiativă interesantă au luat de asemenea, specialiștii unităților Grupului de uzine pentru aparatul și mașini electrice din Craiova. El și-au propus să construiască, în cadrul unor secții specializate de autotodotere, după proiecte proprii — linii tehnologice complexe pentru utilizarea viitoare a fabricii de transformatori electrice de putere mică de la Filiași.

PETRE DRAGU

(Continuare în pag. a V-a)

ROGOJELU ȘI CĂLUȘARII DIN OGRADA DE MINIMUM

I. UNDE SE VEDE CĂ BAIETII „RAI” SÎNT, DE FAPT, BAIETII BUNI

Rogojelu, februarie 1972. Marele șantier de la buza Jiului își desfășoară monumentalul spectacol pe un fundal vină-cenușiu, intens dramatic. O „scenă” cu deschiderea de opt km și adîncimea de unu, oferă imaginea unei materii ascultătoare asupra căreia au operat braze de titan. Peisajul a fost restructurat, cîmpia s-a concertat în deal și munte, matca milenară a Jiului a fost mutată cum ai muta un șuic cu hîrlețul, zarea, alătită fără capăt, a fost

harată de un pod metalic cu două trasee, perpendicular pe matca mutată, a fost tăiată o altă de beton, cu porți metalice cu trepte... De sus, de pe la jumătatea scării metalice a turnului de 200 de metri, personajele acestui spectacol — mașini și oameni, oameni și mașini — se căd mișcăndu-se din și către toate direcțiile, după indicațiile unei „regii” greu de înțeles pentru profani, dar cit

se poate de logic pentru cei implicați în „prezentafie”: citeva mii de oameni harnici și tineri (media de vîrstă a șantierului: 27 de ani) care evoluează în imensul „joc” grabii, precizii, cu nonșalanță, fără să fiă seama de cicisitudinile atmosferice... Nori și apă, ploaie deasă, noroi amestecat cu zeamă de ciment, pereți suri, încă neapteni și de smalturile pastelate ale fazet finale, încrîngurii de

fiu, sudat, ciocnit, autocamion și macarale, bulldozere și scropele au prins, ca și hainele oamenilor, ca și obrăzurile lor, culoarea „de bază” a oricărui șantier în acest anotimp: vină-cenușiu alpei amestecate cu pămînt și ciment... E greu? La această întrebare răspunsurile ar fi împărțite, după temperamentul, experiența, afectul sau disponibilitatea de a metafiza a celor in-

SA DISCUTAM DESPRE TINEREȚE, EDUCAȚIE, RĂSPUNDERI

Dintre scrisorile primite în aceste zile la redacție ne-a reținut atenția o întrebare simplă și directă, pătrunsă de sentimentul responsabilității viitorului cetățean aliat la vîrsta opțiunilor: „Ce știm despre noi, cum primim viața, viitoarea noastră profesie?” Mărturisim că ne-au emoționat sinceritatea confesiunilor, comentariile viguroase asupra unor cazuri cunoscute nemijlocit, ca și maturitatea cu care autorea scrisorii, o elevă din clasa a X-a a unui liceu din București, privește în jur, înregistrînd fapte, reacții ale colegilor, pătrîndu-i cu discreție dar și curaj în intimitatea gândurilor lor, pentru a ni le înfățișa cu suport al întrebării sale cu multiple rezonanțe etice și sociale. Da: ce știm despre noi la vîrsta celor mai îndrăznețe visuri, dar mai ales cum visăm și pentru ce visăm așa și nu altfel? Pe ce anume așezăm aceste visuri, din tot ce avem mai bun în noi, pentru a fi siguri că ele se vor realiza? Iată citeva din întrebările corespondenței noastre, pe care le supunem dezbaterei celor aflați, cu și fără, la vîrsta năzii opțiuni. Și nu numai lor, ei și tuturor celor aflați, într-un fel sau altul, înțigă cei ce bat la porțile profesiei.

Să nu uităm, dragii mei colegi...

E de ajuns să te gîndești la un moment din orice epocă de istorie românească, pentru a găsi zeci și zeci de chipuri de tineri care la vîrsta tinereții au realizat sau realizează ceva important, tineri care luplau cu curaj pentru o viață mai bună, pentru dreptate și libertate politică și socială, înfruntînd primejdii și, de cele mai multe ori, chiar

moartea — ne scrie, cu firească emoție, corespondenta noastră. Citeam undeva că jumătate din marile realizări din domeniul științei și tehnicii au fost făcute la vîrsta tinereții, și că tot la această vîrstă au fost săvîrșite, de cei rămași în istorie sau în inimile celor ce-au venit după ei, circa 80 la sută din marile fapte care ne-au urcat patria pînă pe

treapta demnității și a conștiinței acestei demnități, în toată plenitudinea ei. E și firesc ca în fața acestora să fi cuprins de respect

ATHENA GRAUR,
 elevă în clasa a X-a, Liceul „I. L. Caragiale” București
 (Continuare în pag. a IV-a)

ÎNȚÎLNIRILE de A. I. ZĂINESCU

Tot mai numeroase în ultimul timp, Întîlnirile oamenilor de cultură și artă cu publicul jalonează — cel puțin pentru tîndrul aflat în plin proces de cunoaștere și asimilare a lumii ideilor — o experiență în mare parte asemănătoare creației. Bine organizate, acestea pot procura satisfacții de natură să accelereze însuși dialogul între opera de artă și cei cărora li se adresează, relația nu întotdeauna simplă dintre public și creatori. Ele premerg, de obicei, sau urmează actului lecturii, vizionării unui spectacol, a unei expoziții etc.; au, adăd, o funcționalitate precisă, se înscriu ca date și repere ale spațiului reflexiv care este cunoașterea, dar în același timp și în același mod devenit și social, de o largă aderență și implicație socială. Sînt Întîlniri care apropie și care confruntă valori și cerințe, criterii, modele și exigente, atitudini, opțiuni.

Apreciate ca un răgaz și destindere plină de înedit pentru public, ori ca pauză și divertisment pentru creatori, cum deseori s-a întâmplat, Întîlnirile de acest gen n-au fost prea departe de platitudinea și esec. Întîlniri care despart — scria cu un an în urmă un poet, sesizînd cu mîhnire birocratică care amenința din cînd în cînd acest gen de activități. Se ascultau, în lectura autorilor, citeva scurte poezii sau proze, se citeau un minimum necesar de aplauze și cu aceasta, sala populată de obicei cu elevi, trecea în anonimatul unor perfecte procese verbale, important fiind nu alt valoarea comunicării și dialogul care trebuia realizat, ci statistica rece, de gheoță, a unor posibile justificări.

Integrate unei activități de autentică semnificație cit și unei perspective reale, durabile, Întîlnirile de acest fel, șezătorile cum li se mai spune, pot fi însă un veritabil act de cultură. Ele își au obria în însăși tradiția înaintașilor și e bine să ne amintim aceasta — ori de cite ori le concepăm. Prin inițiativa sa de largă rezonanță istorică, aniversarea a patru secole de la întemeierea Putnei, Eminescu lansa un splendid manifest în această privință, preafăcut, s-ar putea spune, marea operă de răspîndire în mase a culturii, vînzînd și în aceasta un rol și o menire cu precădere socială de înaltă etică, a artistului. Vocafia sa pentru comunicare și dialog se manifestă nu numai în cadrele ineseși ale opere create, ci și dincolo de aceasta, prin relația pe care o împletește în chip eficient acțiunile care se refîn, și cînd acestea dezvoltă vizibil accesul spre librării, spre biblioteci, cluburi și case de cultură, sîntem, evident, în pragul unei experiențe memorabile. Se cunosc, de altfel, adăvăratele ore de vîrf, productive, cele mai multe din librării principalele centre de județ, eveniment cărui, un impuls, l-au dat, neîndoieinic, și Întîlnirile cu creatorii. Sporte ca număr și calitate, și în această perioadă premergătoare aniversării semicentenarului creației Uniunii Tineretului Comunist, acestea tind să devină niște alese sărbători ale spiritului. Am asistat recent, la a ștefel de activitate, la Focșani, și dialogul pasionant, prelungit care a urmat lecturii, adăvăratele introspecții realizate de public în creația ultimilor ani, atestau nu numai un vădit interes, lăudabil, de bună seamă, ci chiar o înaltă, distinctă capacitate de efort și cunoaștere, o înaltă disciplină intelectuală formată prin contactul nemijlocit cu opera și creatorii de artă.

Convorbire cu profesor emerit ing. EMIL NEGRUȚIU
 rectorul Institutului agronomic Cluj.

Tovarășe profesor, învățămîntul agronomic, alături de cel medical, impune studentului un regim preferențial de practică pentru a dobîndi încă din facultate capacități operative de apreciere a situațiilor din viața profesională. Cum s-a realizat aceasta în Institutul agronomic din Cluj?

— Pînă acum în învățămîntul superior agronomic practica a avut un loc bine stabilit, exprimat în raportul 1 la 2 în favoarea ei față de cursurile teoretice. Departe de a fi ideal, raportul acesta a putut fi optimizat din acest an prin restructurarea planurilor de învățămînt devenind acum 1 la 2,5.

— Cum se traduce acest nou raport?

— În primul rînd, prin sporirea ședințelor de practică în cadrul fiecărui an de studiu și prin

CĂLIN STĂNCULESCU
 (Continuare în pag. a IV-a)

PE agenda ZILEI

Delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România...

Vineri după amiază, a fost inaugurat la Tg. Secuiesc, județul Covasna, muzeul orășenc.

La sala Dalles din Capitală, s-a deschis, vineri la amiază, o expoziție de artizanat din Iran.

CRONICA U. T. C.

Ieri a sosit în Capitală o delegație a Uniunii Tineretului Muncitor Socialist (U.T.M.S.)...

PREMISE CERTE PENTRU O RECOLTĂ ABUNDENTĂ DE LEGUME

(Urmare din pag. 1)

Intr-un stadiu avansat de fermentație (ceea ce va păstra o temperatură în sol cu cel puțin un grad mai mare decât cea normală)...

Cu efortul deosebit investit în legumicultură de către cea mai mare parte a cooperativei agricole din județ...

U. T. C. SEMICENTENAR

Al doilea festival al tinerilor muzicieni din București

Ne mai desparte puțină vreme de marș sărbătorit a organizației noastre revoluționare: semicentenerul Uniunii Tineretului Muncitor...

Sala Ateneului Român a găzduit în zilele de 1 și 2 martie 1972 cel de-al doilea festival al tinerilor muzicieni din București...

În ambele serii, publicul prezenta (în majoritatea timpului) a putut auzi, într-o excelentă interpretare, muzică din patrimoniul național și universal.

DORINA TURCU

„Ostașul în cîntecul popular”

Așa se intitulează concursul de cîntece populare ostășeg organizat de către Consiliul politic superior al U.T.C. din Capitală...

histic, juriul prezidat de general-maior Dumitru Eremia, membru în Comitetul de conducere al Uniunii Compozitorilor...

Sesiune de referate la Liceul „Dr. Petru Groza”

În ziua de manifestări dedicate semicentenerului Uniunii Tineretului Muncitor se înscrie o interesantă sesiune de referate...

UNIVERSITARE

CONCURSUL DE ADMITERE LA INSTITUTUL DE MARINĂ DIN CONSTANȚA

Prin Decret al Consiliului de Stat se înființează în municipiul Constanța, începând cu anul universitar 1972-1973, Institutul de Marină...

calareat, se trimite pe adresa institutului, pînă la 30 aprilie 1972...

MODA

ORIZONT '73

Prognoză a modei? Care vor fi tendințele acesteia pentru anul 1973? Cum ne vom îmbrăca...

SPORT • SPORT • SPORT • SPORT • SPORT

Azi și mine, finalele pe țară în

CUPA SEMICENTENARULUI U. T. C.

Sincio: de FINALA CONCURSULUI „SĂ-NUȚA DE ARGINT”... Circa 150 de elevi și pionieri, câștigători ai etapei județene...

sate” și ai „Olimpiadei de iarnă, la schi fond și alpin, fete și băieți, care și-au câștigat acest drept...

Poiana Brașov: FINALA CAMPIONATELOR UNIVERSITARE...

Predeal: FINALA „CUPEI TINERETULUI DE LA SATE” ȘI A „OLIMPIADEI DE IARNĂ A ELEVILOR”...

HANDBAL

„TROFEUL CARPAȚI”

PLOIEȘTI (prin telefon). — ROMÂNIA (tineret) — SUEȚIA: 10-14 (4-9). Tinerii noștri handbaliști au făcut, aseară, o partidă bună...

CEHOSLOVACIA — R. D. G. 16-17 (8-9). Un frumos și electrizant spectacol — aplaudat la scenă deschisă — au oferit handbaliștii cehoslovaci și R.D.G. Tehnici, subtili și inspirați...

MERIDIAN

Turneul internațional de tenis de la Hampton (Virginia) a continuat cu disputarea partidelor din sferturile de finală...

Table with 2 columns: Club, Points. Includes teams like C.F.R. Cluj, F.C. Galați-Farul, etc.

Lupta se încinge în

„TROFEUL CARPAȚI”

acțiuni a făcut ca de-a lungul întregii partide dominația principală să fie echilibrul. Nici o echipă nu s-a putut desprinde de la mult de 1-2 goluri...

CEA MAI FRUMOASĂ SOTIE: ruzează la Făcerea (orele 15.45; 18.20). Laromet (orele 15.30; 17.30; 19.30)...

V. CĂBULEA

ANNA CELOR O MIE DE ZILE: ruzează la Mostor (orele 15.30; 19.30). LIVADA DIN STEPA: ruzează la Rahova (orele 15.30; 18.20; 20.15)...

CONCURSUL PRONOSPOT Nr. 10 (din 5 martie 1972). Cîm. Medgidia-C.F.R. Cluj 1, F.C. Galați-Farul 2, C.F.R. Timișoara-C.F.R. Cluj 2...

HOCHEI

Start în campionatul mondial — grupa C

MIERCUREA CIUC (prin telefon de la trimisul nostru special). Festivitatea de deschidere a rînd pe rînd, drapelul de stat al Austriei, R. P. Bulgarie, R. P. Chineze, Danemarc, Italiei, Olandei și R. P. Ungarie...

Poiana Brașov: FINALA CAMPIONATELOR UNIVERSITARE...

Predeal: FINALA „CUPEI TINERETULUI DE LA SATE” ȘI A „OLIMPIADEI DE IARNĂ A ELEVILOR”...

MÎNE, „CUPA ROMÂNIEI”

Asadar, vacanța fotbalistică s-a încheiat. Esecul sezonului oficial, ne reținutim cu fotbalul. Duminică — 14 jocuri din „Săptămîna” editiei 1971-72 a „Cupii României”...

VOLEI

Campionatul republican — ziua a doua

Reuniunea celei de a doua zile a purtatei amprenta unui ritm dirijat, în 5 din cele 6 partide disputate. A fost un asalt al echipei noastre în zona mijlocie a clasamentului...

I. SÎRIOPOL

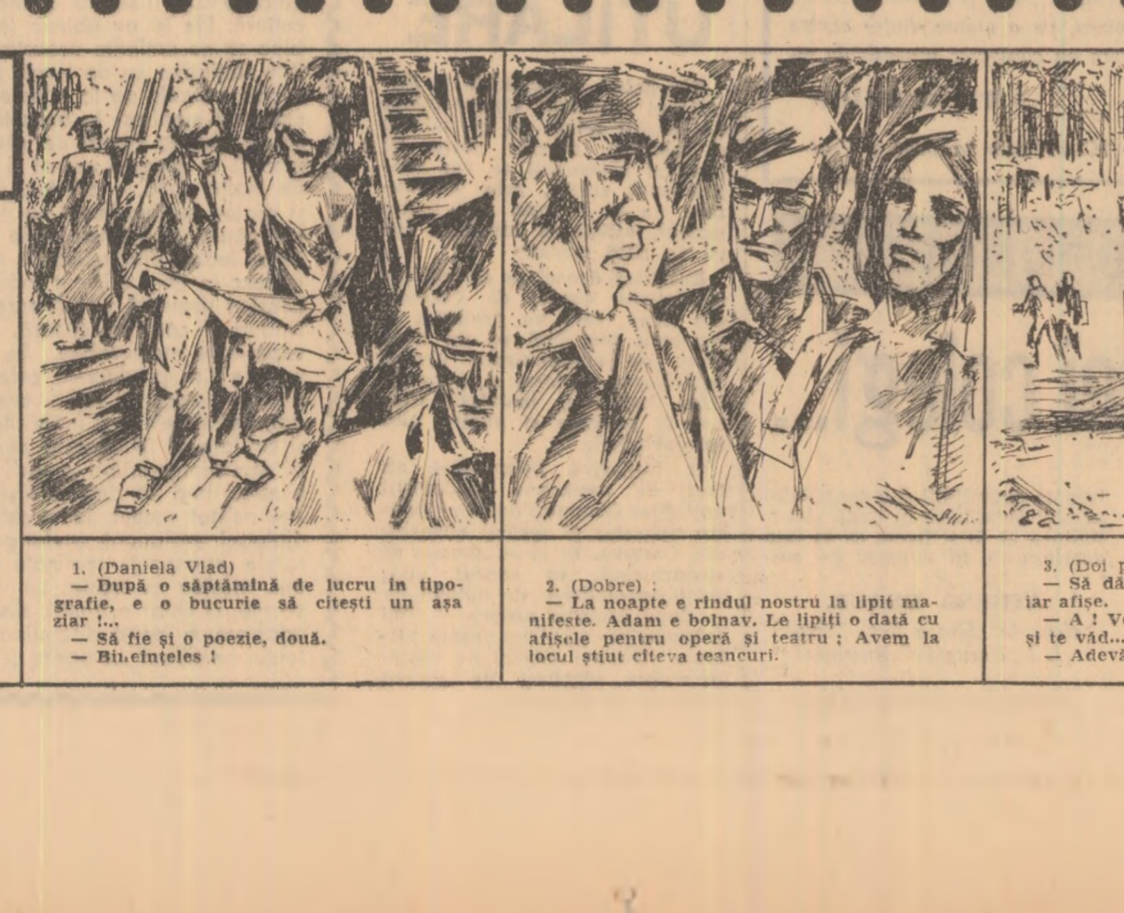
PUTEREA ȘI ADEVĂRUL: ruzează la Patria (orele 10.15; 14.45; 18.15; 20.15). CAPITOL (orele 9.15; 12.45; 16.15; 19.30; 22.00)...

PROGRAMUL I. 9.00 Telex. 9.05 Film serial „Doamna din Gosopline” (III), 9.45 DE vorbă cu gospodinele, 10.00 Teie-enciclopedie...

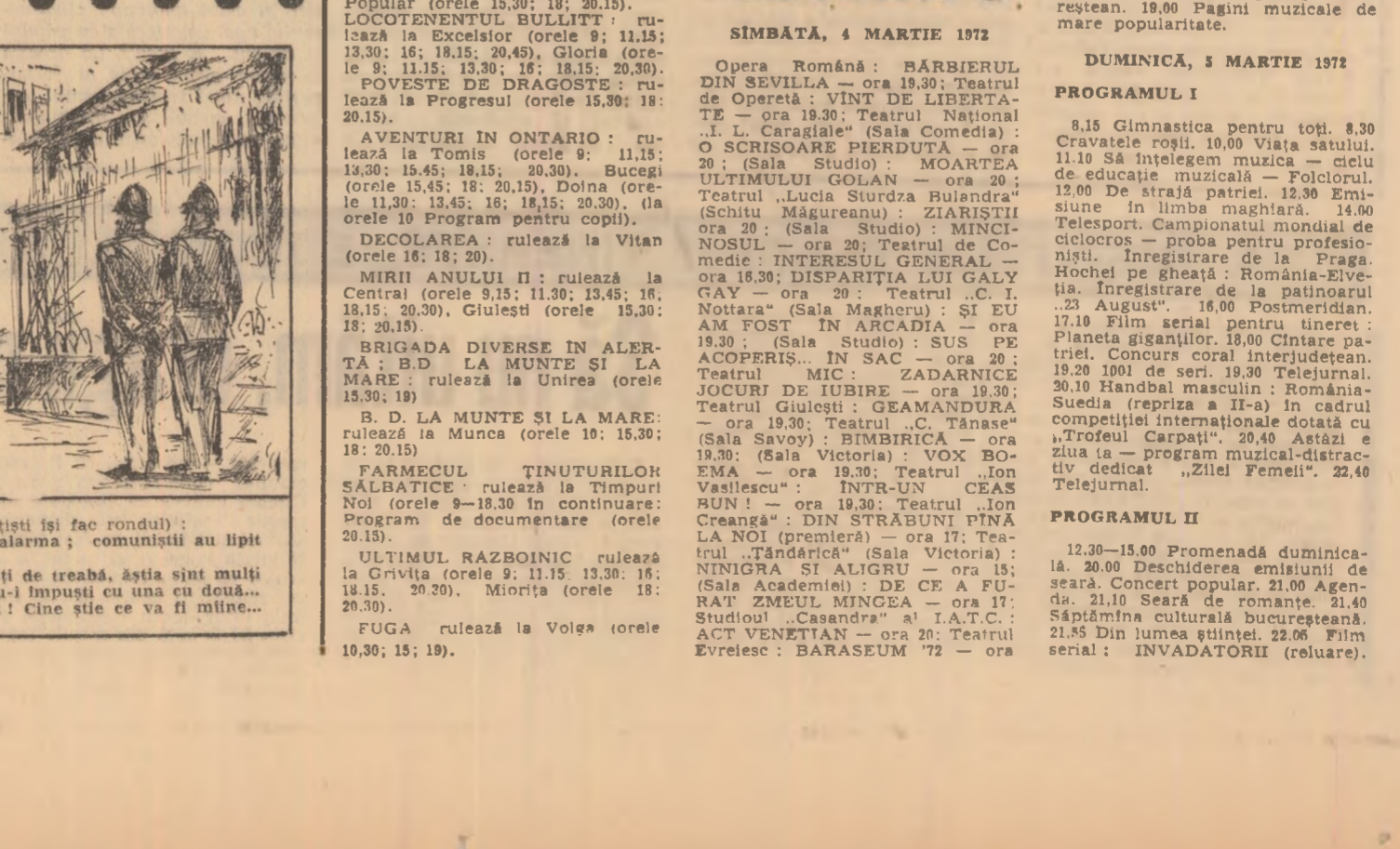
TEATRE

Opera Română: BARBIERUL DIN SEVILLA — ora 19.30; Teatrul de Operă: VINT DE LIBERTATE — ora 19.30...

PROGRAMUL II. 12.30-15.00 Promenadă duminicală, 15.00 Deschiderea emisiunii de seară...

1. (Daniela Vlad) — După o săptămîină de lucru în topografie, o bucurie să citești un ziar... 2. (Dobre) — La noaptea e rîndul nostru la lipi mănăstire...

3. (Doi polițiști își fac rondul) — Să dăm alarma; comunistii au lipit iar afișe... 4. (Doi tineri) — Vezi-te de treabă, ăștia sînt muștii ai lui Șteiu...

ORGANIZAȚIA NOASTRĂ ÎN PRAG DE ANIVERSARE

Brigada „Scintei tineretului“ transmite: LA HUNEDOARA

NICI O CHEMARE TIEREASCĂ N-A RĂMAS FĂRĂ ECOU

— Numele meu este Valentin Ebert și sint strungar la secția mecanică. Am numai 20 de ani, încă n-am fost cătând. Acum un an am terminat școala profesională. Tata-i tot strungar, aici la Uzina mecanică de material rulant din Simeria și bunicul meu tot strungar a fost și de-aici a ieșit la pensie. Eu de mic am îndrăgit uzina și meseria asta, strungăria. Îmi place să muncesc aici, unde am învățat meserie și unde am învățat de la muncitorii mei bătrâni cum trebuie să fie și să se poarte muncitorul. Sigur, avem multe greutăți aici în uzină, munca nu-i o „floare la ureche” și noi,ăștia tineri, mai avem încă multe de învățat. Unii nu au răbdare să aștepte până când vor obține o calificare mai bună și un salariu mai bun, pleacă în alte întreprinderi unde munca e mai ușoară sau mai „curată” și venitul mai mare. Eu unul n-aș face asta, prea mi-e înrădăcinat aici și prea mi-e drag ceea ce iese din minile mele. Cu ei, cei care pleacă, am stat

Despre inițiativa căreia îi dedicăm aceste rânduri nu am mai scris până acum. Deși știam de intenția declanșării ei, deși, undeva, într-un carnet, notasem la timpul respectiv „Deva — U.T.C. Proiectul program, domeniul economic: în scopul realizării sarcinilor de producție ce revin fiecărui colectiv de muncă se va acorda atenție sporită îmbunătățirii activității profesionale a tinerilor. Îndeosebi a celor din minerit, siderurgie, construcții și transporturi, inițindu-se în acest scop întrecerea inițiativă „Organizația U.T.C. — frunțasă pe ramura industrială”. N-am scris nimic atunci pentru că era vorba doar de un proiect și reporterul s-a crezut obligat să dea prioritate faptelor, n-am scris pentru că preferam să așteptăm momentul popularizării inițiativii până când ea va deveni o realitate de netăgăduit, când eficiența ei va fi verificată de practică. În sfârșit, n-am scris pentru că nu o dată s-a întâmplat ca după ce o idee bună, viabilă teoretic, a fost anunțată cu surle și trîmbiță totul să se oprească încă înainte de a fi început, autorii ajunși ei înșiși să fie primii care să renunțe la a o aplica. Ne face o deosebită plăcere să consemnăm că de astă dată precauțiile nu a rămas doar „în scripte” ci și-a urmat drumul firesc spre producție.

Asadar, Deva — februarie 1972. — Intrecerea „Organizația U.T.C. — frunțasă pe ramura industrială” — releva la tribuna pleneră a Comitetului județean Hunedoara al U.T.C., tovarășul Viorel Faur, prim secretar, întrecerea avind ca principale obiective: realizarea și depășirea lună de lună a sarcinilor de plan, calitatea produselor, continuarea perfecționării profesionale, lichidarea absențelor nemotivate și întări-

Campionii județeni ai ramurilor industriale

O competiție non-stop: PRODUȚIA

rea disciplinei muncitorești, s-a dovedit a fi cadrul adecvat pentru antrenarea tinerilor la îndeplinirea indicatorilor economici, de educare comunistă. Succesele remarcabile pe parcursul acestei competiții a muncii au obținut, clasându-se astfel pe primele locuri, organizațiile U.T.C. din Otelăria Siemens-Martin II a Combinatului Siderurgic Hunedoara, Sectorul IV, de la Exploatarea minieră Lupeni, lotul 13 instalații — șantierul I construcții Deva, Căi ferate uzinale-C.S.H.

Rînd pe rînd, în aplauzele înfocșinate ale tinerilor prezenți în sală se primesc drapelul de organizatii frunțasă pe ramura industrială. Disputa a fost strînsă, diferența de punctaj pentru obținerea titlurilor mult rîvnite, minimă. Spunem „diferență de punctaj” pentru că, într-adevăr, întrecerea a fost

un avans cuprins între 5—30 de zile, planul valoric fiind îndeplinit încă de pe data de 5 decembrie. O precizare: peste 70 la sută din totalul angajaților noștri sint tineri, sint uteciști. Pentru ei toți — chiar dacă numai organizația „13 instalații” a cucerit drapelul de frunțasă pe ramură — concursul a reprezentat un prilej propice de autodepășire, o invitație de a munci de la o zi la alta mai bine.

Rezumînd, deci: inițiativa și-a demonstrat din plin viabilitatea, s-a constituit într-o pirghie adecvată de impulsione a activității productive, într-o formă propice de desăvîrșire a educației muncitorești. Marchează, care cumva înmănușă drapelul încheierii ei?

— Nicidecum — răspunde Liviu Pogă, secretarul organizației U.T.C. de la Șantierul I. Procedînd astfel ne-am opri la jumătatea drumului. Dimpotrivă, după anul de încălzire, de-abia de acum încolo, avînd în vedere și sarcinile sporite ce ne revin — în primul trimestru intenționăm să realizăm 23 la sută din planul anual de investiții — începe adevărata competiție.

Competiție cu timpul, cu tine însuși, competiție pentru a valorifica pe deplin ullaiejele și pentru continua perfecționare profesională, competiție declanșată în tot județul Hunedoara și care nu ne îndom și de acum înainte, poate chiar în mai mare măsură decît pînă acum, își va demonstra valențele.

Decamdata atît. În unul din numerele viitoare ale ziarului nostru vom reveni cu un amplu reportaj, un reportaj de muncă, un reportaj în care ne vom opri pe larg asupra experiențelor pozitive obținute la ediția 1971 a concursului „Organizația U.T.C. — frunțasă pe ramura industrială” de către laureații săi. Nu putem încheia totuși fără a ne adresa tuturor participanților sincerere noastre felicitări.

GH. GHIDRIGAN

14 ȘANTIERE ALE TINERETULUI

● PARTICIPARE ENTUSIAZĂ LA REALIZAREA PROGRAMELOR NAȚIONALE PRIVIND AGRICULTURA

La consfățuirea secretarilor comitetelor comunale U.T.C. din județ, care a avut loc la începutul acestui an, s-a lansat o chemare către toți tinerii din satele hunedorene — țărani, muncitori, elevi, intelectuali, funcționari — pentru a-și spori contribuția la îndeplinirea sarcinilor unităților economice. La transpunerea în practică a celor două programe naționale pentru agricultură, și a celorlalte hotărîri de partid și de stat care vizează ridicarea nivelului material și spiritual al satului românesc. Din multitudinea angajamentelor luate am reținut unul, acela referitor la participarea tinerilor la acțiunile de îmbunătățiri funciare, care pre-

vede: organizarea de șantiere ale tineretului la Deva, Totocști, Iliu, Unirea, Bretea Română, Simeria, unde se vor efectua lucrări de îndiguirii și desecări pe o suprafață de 500 hectare; la Sarmizegetusa, Unirea, Bejan, Sil-

vași Ruși, Boșorod, Teluc, Hațeg unde eroziunea solului va fi combătută pe 350 hectare; regularizarea abluilor râurilor pe o lungime de 3 km. — curățarea și întreținerea pășunilor pe o suprafață de 4000 hectare. „Pînă în luna martie, cînd vom aniversa semicentenarul creării U.T.C. să ne realizăm 50 la sută din angajamentul anual!” — se încheia chemarea.

Care au fost ecurile acestei chemări, cit din angajamentul luat s-a materializat pînă în prezent? — iată întrebări la care am căutat răspuns în raidul întreprins prin cîteva comune. La Iliu, profundindu-se de ziua cu soare, peste 200 de tineri de la cooperativa agricolă, școala de șoferi, liceul de cultură generală, ieșiseră la efectuarea săpăturilor, într-unul din punctele de lucru ale zonei Iliu-Cunasa. În fiecare zi bună de lucru, una sau mai multe brigăzi de tineret au ieșit pe acest șantier de desecări — ne spunea Nicolae Petrică, secretarul comitetului comun U.T.C. Participă peste 500 de tineri, prin rotație în zilele de lucru, și în totalitate la sfîrșit de săptămînă. Față de cele 180 hectare care trebuie realizate, pînă în prezent s-au efectuat lucrări pe 100 hectare. Pînă la sărbătorirea semicentenarului vrem să ne achităm de întreg angajamentul.

Și la Sarmizegetusa există un șantier permanent de muncă patriotică al tinerilor. 150 de uteciști au prestat mii de ore de muncă pentru a realiza 6 kilometri de canale colectoare pe suprafețele cu exces de apă. Într-o suprafață pe care se va face combaterea eroziunii solului prin plantări și gurduri de consolidare a fost preluată de tineri. Pe păsuni, „igiena” acestora va fi asigurată de tineri pe 300 hectare, 100 dintre ele fiind deja realizate. „Este de datoria noastră să ne alăturăm părinților în eforturile pe care ei le fac pentru rodnicia pămîntului” — ne-a declarat tînăra dirigintă a oficiului P.T.T.R., Maria Vrechioiu, prezentă pe șantier.

În toate organizațiile însă prezentă pe șantierele de îmbunătățiri funciare este la fel de masivă și de folositoare. La Zam, de exemplu, există 277 uteciști. Doar în donă zile, cu două organizații mai puternice (din 21), cum le apreciază secretarul comitetului comun U.T.C., Petru Păușan, s-a întreprins o acțiune în urma căreia s-au efectuat 200 m.l. de canale pentru desecări. Nevoile cooperativei sint însă mult mai mari și mobilizarea masivă planuită pentru un sfîrșit de săptămînă nu trebuie să fie amînată prea mult. Așa cum de altfel se întîmplă și cu angajamentul de curățat și întreținere 200 hectare de pășune ale cooperativei din Zam și Sîlciva. Alături de uteciștii destoinici, ca Simion Crișan, Bujor Han, Dorina Coloneac, Antonia Liga, Ilie Popescu, Dorica Han, trebuie să vină toți tinerii comuni.

Aceasta cu atît mai mult cu cît, prin realizările actuale globale, tinerii hunedoreni oferă certitudinea nu numai a îndeplinirii ei și a depășirii angajamentului asumat în cîntec semicentenarului. O participare mai intensă, mai eficientă, ar ridica mult mai sus cota parte a tineretului în marea acțiune de îmbunătățiri funciare. Vremea prielnică lucrului a sosit. În cîmp trebuie să fie prezente cîți mai multe lopeti, timăcoape, sape, minuite de roadele ei.

AL. BALGRĂDEAN OCTAVIAN MILEA

UZINA — ȘCOALĂ A CONȘTIINȚEI MUNCITOREȘTI

de vorbă, mi-erău unii prieteni, dar nu i-am putut convinge să rămîna. Cîte o dată chiar mă întrebam dacă din punctul lor de vedere, n-au ceva dreptate. Pentru că uneori aici, în uzină, se simte nevoia ca tinerii să fie mai mult înțelegători de cei cu experiență, cîjtați, nu numai să învețe meserie, ci și să depășească greul, să-și călească voința. Dragostea pentru muncă, pentru această uzină a noastră nu se poate învăța la școala profesională și-i greu de spus în cuvinte. Dragostea asta se poate doar transmite, de la muncitor la muncitor, de la generație la generație.

— Eu unul îi apreciez foarte mult pe tinerii din uzină și cred că vor da mare mi bune rezultate, ne spune Petru Colibăș, șef de echipă, care muncește aici de 28 de ani. Sigur, mai sînt și „uscătuți”, e vorba de aceia care tot dau să plece la muncă mai ușoare sau se scotesc — numai ca să se facă funcționari, la birouri. E drept, sînt de vină și părinții, că ei au fost tot muncitori, au dus tot greul, și acum își lasă copiii să fugă numai după avantaje.

Dumitru Irina, șeful secției „Locomotive”, adaugă la rîndul lui:

— Acum, cînd tinerii au avantaje mari, cînd munca este o onoare pentru oricine, ei sînt datori să-și iubească meseria lor dacă mai sînt unii mai slabi printre ei, sîntem și noi vinovați, că nu i-am ajutat și înțeleșt destul, că nu am fost înțelegători buni pedagogi, că nu am reușit să le transmitem tuturor spiritul muncii.

Am discutat apoi cu alți și alți tineri muncitori de la Uzina mecanică de material rulant din Simeria, vechi punct de formare a tradițiilor muncitorești. Ioan Micu, Gheorghe Biris, Lucian Ivascu și alții mi-au vorbit cu franchețe despre bucuriile și realizările lor, despre problemele pe care le ridică activitatea lor productivă, celelalte forme de activitate la care participă ca uteciști. Am descifrat, în spusele lor, o mentalitate și o atitudine fermă față de muncă, față de viață, față de tot ce se întîmplă în jurul lor. Și am dedus că asemenea atitudine nu se pot dobîndi decît prin înălțarea firească a miilor, milioanei de mîini care, generate după generație, modelează materia modelînd, totodată, spiritele.

Mondoca și ortacii săi, Fotografii: O. PLECAN

TELEFERIC PESTE VALEA CU CĂRBUNE

„...Și, continuă el, ne-am mai luat angajamentul, în cîntec semicentenarului, să construim, pînă la 1 Mai, prin muncă voluntar-patriotică un teleferic între Lupeni și Straja. Nu e lung, numai 10 km, dar oricum e ceva.”

Asadar, un teleferic. Minerul pronunță cuvîntul fără să-l submineze, cum ar zice masa sau lopată sau carte și deodată îmi dau seama că la locul lui nu este telefericul printre preocupările acestuia tînd miner și ale locuitorilor modernului oraș industrial Lupeni, ci vîmirea, emoția mea la înfîlțirea cu această realitate.

Dar de vină pentru această vîmire, pentru această emoție nu sînt eu.

De vină este Geo Bogza.

Pentru că, în orice stare de spirit ne-am afla, oricît de jăgărit ne-ar fi trecerea prin Valea cu cărbune, ori de cite ori vom privi sirurile de vagoane trase în vîmirea acestor locuri, ne vom aduce aminte, de moartea minerului Iacob Onisă, întimplată într-o iarnă de acum multe decenii, între cei și pînă în, în jum de secol de timp. Ne-o vom aminti, imagine cu imagine și rînd cu rînd, așa cum ne-a povestit-o Geo Bogza, ca să avem la ce medita ori de cite ori vom trece prin această

tără fără a bărbătuți vesnic îndrăgostiți de vîmire, care sint mineri.

...Iar acum, la sediul comitetului U.T.C. al minei Lupeni, tînărul comunist Ion Mondoca, șef de brigadă la Sectorul IV și secretar al organizației U.T.C. pe sector, îmi vorbește despre un tele-

Va să zică nu unul, ci două. „Ba, cu timpul, chiar mai multe”, mi încredințează orăciul lui Mondoca, aici de față, Victor Bojan, șef de schimb, Mondoca Vasile (fratele mai mic al șefului), vagonetar, și Ștefan Ventilian, prietea și brigăzii, care abia a atins majoratul. Ceilalți 10 orăci

la muncă voluntar-patriotică, în mină. Așa cum au fost văzuți nu demult, la 5 februarie, cînd li s-a decernat, în cadrul festivelor de brigadă de tineret frunțasă pe ramura minieră a județului. E drept, îmi spune în legătură cu asta Mondoca — secretarul, că am luat drapelul dar mina noastră mai are oarecari baiuri în privința planului — și pînă nu le vedem rezolvate nu putem să ne lucrăm deplin. Dar le rezolvăm noi, că s-a lansat chemarea să lucreze toată suflarea minei, indiferent de specialitate, cite două ore pe săptămînă direct în cărbune — și asta în urmă mare lucru: ne apropiem de limanul vîmirei cu ochii. La celelalte angajamente o să le-mplînim ca vîntul și ca gîndul, că sint frumoase. De exemplu, telefericul... Că le spunem ortacilor într-o adunare: Mă, a fost de mult de tot un miner, unu' săcobat care a murit în zi de săcobaie, într-un funicular oprit de-așupra Aninoșei. Uite, dacă avea teleferic nu murea, că telefericul tocmai în zile de săcobaie merge mai fast.

Le spunem dînt-o carte. A scris-o Geo Bogza. Nu știu dacă ați citit-o...”

P. D.

CAMPAȚIA AGRICOLĂ LA ORA MUNCII VOLUNTAR-PATRIOTICE

Peste puțin timp se va da startul campaniei agricole de primăvară. Tractoarele și celelalte mașini agricole trebuie să fie pregătite pentru a funcționa zi și noapte. Timpul disponibil este scurt și, de aceea, extrem de prețios. Pe ogare, în toată bătaiea pentru pregătirea recoltei viitoare, se va vedea cu cită responsabilitate și exigență au fost ele reparate și revizuite. Mecanizatorii de la S.M.A. Hațeg pretind că nu vor avea dificultăți din acest punct de vedere. „Campania, afirmă ei, poate începe chiar miercuri” Cu numai cîteva săptămîni în urmă reparatură mașinilor agri-

cole era mult întîrziat față de graficul planificat și nu existau perspective ca reștanțele să poată fi recuperate. Astăzi situația este cu totul alta. Ce „miracol” s-a produs?

Deplasîndu-ne la fața locului, am surprins în acțiune 15 tineri muncitori. După ce și-au încheiat cele 8 ore de muncă la întreprinderile unde sint angajați, ei au venit aici pentru a mai lucra suplimentar încă 3—4 ore. Timpul de la cooperativa meșteșugărească „Retezatul” descărcau un camion de șterșuri. După ce și-au pregătit materialele au trecut la mașini să confecționeze

TINERII MUNCITORI DE LA ORAȘE — ÎN SPRIJINUL MECANIZATORILOR

diverse rame necesare secțiilor. Pînă la lăsatul surii stiva numără 100 de bucăți. Cu o zi înainte au predat șefului de atelier 6 lăzi pentru pichetele de incendiu. În fruntea brigăzii se afla secretarul comitetului U.T.C., Petru Iloni, unul dintre cei mai buni tîmplari ai cooperativei.

— Nu participăm direct la reparatură tractoarelor, ni s-a adresat el, dar obiectele pe care le executăm sint de mare importanță. S.M.A. a avut un singur tîmplar dar... a plecat. Lipsa acestuia o suplinim noi.

Îl lășăm pe băieți să-și continue activitatea și trecem într-un

alt atelier unde lucrau uteciști de la autobază: mecanici, strungari, electricieni. De această dată, cu toții executau o singură operație — tăiatul inelilor pentru bolțurile de fixare. Sint piese foarte solicitate din lipsa cărora a stagnat pentru o vreme reparatură tractoarelor. Petre Opirescu, Doinei Mang, Iosif Horvati și alții voiau să demonstreze că în trei ore fiecare poate să realizeze cîte un meseriaș al S.M.A.-ului în opt! Spre surprinderea noastră și a șefului de atelier, au reușit. La plecare, fiecare a predat 80—100 de inele. În zilele precedente au

obținut o productivitate similară la tăiatul și filetatul tijelor de reglaj.

Cele 1500 de tije și inele executate de tinerii au satisfăcut atît necesarul stațiunii cît și obligațiile contractuale, pe care acestea le avea.

— Brigăzile de producție ale tineretului constituite în cîntec semicentenarului, ne-a declarat Cornel Diconi, secretarul Comitetului orașenesc Hațeg al U.T.C., se întrec nu numai în cadrul întreprinderilor, ci și în domeniul muncii patriotice. Trei dintre acestea și-au dovedit din plin elanul și dăruirea aici la S.M.A. To-

varșul director a fost, la început, puțin neîncrezător în posibilitățile noastre, dar cînd a văzut cu sîntem în stare să facem, ne-a mulțumit.

Inițiativa tinerilor din Hațeg a fost preluată și de alte organizații U.T.C. din județul Hunedoara. Muncitorii din Brad au venit și ei în ajutorul S.M.A. Baia de Cris, înființată recent, reparat un autocamion și citeva tractoare. Un gest similar au dorit să facă tinerii din Deva. Deplasîndu-se la sediul S.M.A. din localitate, așa cum se înțeleșeră cu conducerea unității, au găsit însă porțile închise. După cîteva ore de așteptare s-au reîntors, mîhniiți acasă. Păcat că această inițiativă valoroasă nu poate fi extinsă peste tot datorită comodității și dezinteresului manifestat chiar de către cei care beneficiază de roadele ei.

OVIDIU PĂUN

UZINA CIBERNETICĂ

Interviu cu prof. univ. dr. docent CORNEL PENESCU

Ritmul rapid al progresului în epoca noastră, care a făcut secolul XX contemporan cu majoritatea descoperirilor științifice tehnice din întreaga istorie a omenirii, a determinat ca „automatele ce gândesc”, calculatoarele electronice, să ajungă în mai puțin de douăzeci de ani la descendenții din a treia generație. Despre identitatea acestor noi veniți ai ciberneticii aplicate, ne vorbește prof. univ. dr. docent CORNEL PENESCU, membru corespondent al Academiei.

— Există o tendință obiectivă a automatizării și conducerii decizionale a proceselor de activitate din toate domeniile, în special din domeniul industrial, pe care se situează ferm și planurile de dezvoltare a economiei noastre socialiste. Este vorba, în principal, de evoluția rapidă de la sistemele convenționale de automatizare, devenite clasice, la sisteme mult mai complexe. În acestea din urmă conducerea producției pornește de la luarea deciziilor și elaborarea soluțiilor pentru desfășurarea proceselor ajungând până la sistemul de distribuție a produselor. Implicată a acestei tendințe este introducerea masivă a calculatoarelor în conducerea proceselor industriale și creșterea aproape exponențială a numărului de calculatoare utilizate în producție (de la cca 3 la sută în 1964 la cca. 15 la sută în prezent, din numărul total de calculatoare existente pe plan mondial).

— Cercetarea științifică urmărește în prezent să asigure fundamentarea acestei dezvoltări tehnice prin realizarea de noi tipuri de elemente de automatizare, bazate pe principii fizice cunoscute dar insuficient aplicate ca de pildă, elemente fizice, elemente electronice larg integrate, elemente folosind radiațiile laser etc. Reprezintă sinteză în această privință studiile privind elementele noi de automatizare cu funcții discrete sau hibride.

— Noile sisteme de complexe automate se prevăd a avea caracter optim sau adaptiv, adică vor fi capabile să determine o tehnologie optimă și să se readapteze singure în funcție de schimbarea proceselor tehnologice.

— Desigur că la etajul superior al unui asemenea proces industrial se vor găsi calculatoarele electronice capabile să ia decizii cu caracter de conducere, calculatoare aflate în strânsă conexiune cu instalațiile complexe de automatizare. Pornind de la aceste date oamenii de știință și-au axat cercetarea în special pe determinarea celor mai convenabile structuri de echipament de calcul în funcție de diversele situații prezentate (utilizarea de calculatoare de mare capacitate capabile să conducă fiecare un număr mare de procese industriale și economice, ierarhizarea conducerii prin calculator, folosirea minicalculatoarelor etc).

— Întreg acest complex stratificat de utilizare a calculatoarelor nu înseamnă însă fetezișarea mașinii electronice, a computerului și dimpotrivă. Sint categoric de părerii informaticienilor care afirmă că cibernetizarea producției, asocierea computerului cu tehnica industrială, cere o calitate superioară a pregătirii cadrelor la toate nivelele și o organizare a producției capabilă să integreze unitar noua tehnică. Specialiștii din producție, cu calificare superioară la nivelul forului de decizie și elaborare tehnologică,

va căpăta un profil de activitate foarte apropiat de ceea ce este astăzi cercetătorul științific. Iar cadrul de execuție îl se va cere cel puțin o pregătire de nivel mediu, fiind solicitate continuu să controleze un program electronic de execuție prin coordonate și să observe, asemenea tehnicienilor de laborator, caracterul unor abateri de la program. Tehnica oricât de înaintată ar fi nu se poate autoperefecționa, ea are nevoie în fiecare clipă de om.

— În anii ce urmează producția noastră de elemente de automatizare și de electronică va susține și va concretiza efortul cercetării științifice pe două căi: pe de o parte prin asimilarea unor noi tipuri de elemente de automatizare și reglare: elemente discrete, reglatoare numerice adaptive și optime; în al doilea rând prin elaborarea unor sisteme integrate de automatizare, fie axate pe anumite ramuri industriale — metalurgie, petrol, chimie etc. fie cu caracter general. Evident se impune dezvoltarea în primul rând a sistemelor existente — UNIDIN, UNILOG, astfel încât să se sporească simțitor performanțele acestora. În condițiile unei asemenea implicări a calculatoarelor în producție și realizării unui salt calitativ în domeniul automatizării putem spune că se va realiza o veritabilă revoluție în domeniul producției și productivității activităților industriale.

— Se impune, de asemenea, o dezvoltare a metodelor și procedurilor care conduc la o cunoaștere cât mai bună a caracteristicilor proceselor ce se automatizează, așa-numite identificări ale proceselor, fără de care conducerea acestora prin calculatoare nu devine deajuns de eficientă.

— Din punct de vedere al orientării, formației și integrării profesionale, care sint implicațiile ciberneticii și electronizării complexe a producției?

— Dacă astăzi atît în hardware cît și în software, adică atît în tehnica și tehnologia calculatoarelor electronice cît și în gândirea de concepție și programare sint afectate relativ puțin oamenii, peste unul sau două decenii un procent impresionant de mare de cetățeni ai fiecărei țări situate pe o treaptă avansată de dezvoltare economică va avea legături stricte cu calculatoarele și cu informatica.

— Pentru a ne plasa pe un loc de frunte în această întrecere mondială se impune o serioasă pregătire prealabilă, prin introducerea studiilor, problemelor de programare și informatică încă din școala de cultură generală, prin sporirea numărului școlilor de specialitate care pregătesc inginerii și tehnicienii pentru acest domeniu și informarea largă a masei de cetățeni prin mijloacele mass-mediei și al educației permanente. Direcție în care s-a făcut deja un început promițător.

In atelierul-școală al Grupului școlar M.L.U.-Sibiu

(Urmare din pag. 1)

cu ceea ce obisnuim să numim adunarea generală a unei organizații U.T.C.

NU POTI OBTINE ÎNCREDEREA DECEI DACĂ PORNEȘTI DE LA EA

— Sigur că l-am rugat pe Aurel Vatamanescu să repete și în fața adunării afirmația pe care o făcuse mai înainte. Așa a început dezbaterea. „Nimic de zis, nu se poate tăgădui că desfășurăm o activitate bună. Dar este la fel de adevărat că nu poți să ai o contribuție exaltă la realizările pe care le-am obținut, că sint printre noi unii care, așa cum privește trebuiri organizației, dovedesc că nu putem avea încredere în ei, că pot să-și aducă aportul la obținerea unor rezultate și mai bune. Intre aceștia i-aș asca pe Vasile Cojocaru, Adrian Gheorghe, Vladimir Ivanascu.”

— Felul în care au fost primite vorbele secretarului, frează-l iscat, arăta că ele atinseseră o coardă sensibilă pentru toți. Pășeau deci exaltabile, gesturile spontane prin care mulți tineri solicitau să li se dea cuvîntul. Ceea ce s-a și întimplat. Primul care a vorbit a fost chiar unul din tinerii care dăduseră numele fuseseră amintite. VASILE COJOCARU :

— „Aud pentru prima dată că așa fi un om în care nu se are încredere. Că nu fac parte din categoria celor mai buni. Că nu am făcut nimic deosebit. Că n-aș face chiar nimic. De altfel, sint convins că nici secretarul nu a vrut să spună așa ceva. El s-a referit la faptul că nu am făcut nimic mult deosebit. Dar nici nu mi s-a cerut să fac ceva anume. Am dreptul să pretind să fiu pus la încercare, să vedem după asta dacă se poate sau nu pune vorba pe mine. Vă pot dovedi acest lucru oricînd.”

— Luarea unei astfel de poziții nu schimbă deloc datele realității. Dar în același timp, unghiul sub care erau analizate trebuia intructiv modificat. Mai întîi că despre prezenta în organizație a lui Vasile Cojocaru se discută nu pe terenul absenței lor totale, ci al îmbunătățirii calității ei, al lărgirii contribuției lui la eforturile colective. Apoi, se ridică pe bună dreptate problema măsurii în care organizația a găsit de cuvînt să-l stimuleze participarea înaintea ei. Și al treilea, că trebuie să se discute pe care nu se poate pune baza? Intervenția lui PETRE BIHOLARU a mers tocmai pe acest fir al lucrurilor :

— „Încin să-i dau dreptate lui Cojocaru. Nu susțin deloc că trebuie să se mulțumescă doar cu venirea la sedințe, plata cotizației, sau că, întimplător, răspunde prezent la o acțiune. Nu

sint, însă, de acord cu subaprecierea oamenilor, cu o neluare în considerare care ține mai degrabă de prejudecăți, decît de dovezi reale. I s-a dat lui Cojocaru să facă ceva și a refuzat? Eu unul n-am auzit. Atunci? Din moment ce este utecist, înseamnă că este demn de încrederea noastră. Să-i dăm prilejul să ne-o dovedească practic mai mult decît a făcut-o pînă acum, să-i pretindem mai mult. Sint convins, ca și el, că poate și vrea să bîne între rîndurile celor mai buni din noi.”

— La școala efortului colectiv nu există scuturi sau învoiri.

— Căci dacă am fi renunțat la cuvînt n-au rămas numai la a-

ILIAȘ se achita de răspunderea cu care fusese investit, aceea de a organiza munca de colectare a fierului vechi pe actualul trimestru. Pentru el această obligație este mai mult onorifică decît practică, fiindcă de ceea ce ar fi trebuit să se ocupe el se ocupă alții. Cele cinci tone de metal se string, dar aportul lui Ioan ILIAȘ, este minim. După cum a rostit cuvintele, impresia că nu lipsa de timp este cauza reală a superficialității cu care își privește misiunea n-s-a părut tuturor evidentă. A și fost confirmată în adunare de către ION BISTRICANU :

— „Cum se poate alinia acest stagiul la calendarul agricol?”

— Utilizarea stațiilor didactice experimentale oferă pe întreg parcursul anului condiții optime pentru efectuarea lucrărilor practice în cele mai diverse domenii: creșterea animalelor, pomicultura, viticultura, legumicultura, horticultura etc. La captoarele mai slab reprezentate sau inexistente în această stațiune folosim intens deplasările operative la diferite unități de producție și cercetare, la G.A.P.-uri și I.A.S.-uri din zona Clujului (Bonțida, Turda, Apahida, Râscruți) ajungînd chiar și în zona Mureș la Iernut. Astfel, că, practica se efectuează

PRACTICA ÎN ÎNVĂȚĂMÎNTUL AGRONOMIC

(Urmare din pag. 1)

extinderea practicii pe parcursul întregului an V cu diferențele impuse de profilul fiecărei facultăți.

— Cum se poate alinia acest stagiul la calendarul agricol?

— Utilizarea stațiilor didactice experimentale oferă pe întreg parcursul anului condiții optime pentru efectuarea lucrărilor practice în cele mai diverse domenii: creșterea animalelor, pomicultura, viticultura, legumicultura, horticultura etc. La captoarele mai slab reprezentate sau inexistente în această stațiune folosim intens deplasările operative la diferite unități de producție și cercetare, la G.A.P.-uri și I.A.S.-uri din zona Clujului (Bonțida, Turda, Apahida, Râscruți) ajungînd chiar și în zona Mureș la Iernut. Astfel, că, practica se efectuează

la mari unități pe întreg teritoriul Transilvaniei. Studenții sint încadrați ca observatori, șefi de echipă, brigadierii participînd activ la viața unității respective în anul IV. În anul V practica se profilează pentru viitorul absolvent ca un stagiul complex în care studentul devine un substituit al șefului de unitate supervizînd planificarea, îndrumarea, organizarea și execuția lucrărilor agricole. Toată această activitate este dublată de documentarea pentru lucrarea de diplomă.

— Ce aport este specific studențesc în sporirea caracterului practic al învățămîntului?

— Studenții de la medicina veterinară și zootehnie au realizat o arie largă de acțiune vizînd probleme cu mari implicații economice sociale cum ar fi aprecierea igienico-sanitară a aprovizionării cu apă, epurarea apelor

reziduale, elaborarea metodologiei și controlul genetic al reproducătorilor din rasele taurine din centrale de selecție de pe teritoriul Transilvaniei.

— Deplasările de care aminteați mai sus nu afectează programul cursurilor și seminarilor?

— Nu, fiindcă deplasările în practică, în unele cazuri, de la 3 la 6 zile sint însoțite de comasări de ore la grupe sau chiar în întregi de studiu. Dorim de asemenea să realizăm 5 centre de practică în care studenții vor avea la dispoziție săli de prezentare a cazurilor, cămine, cantine. Astfel vom avea asigurată în afara legăturii directe cu producția, un raport intim și între cadrele didactice și cele de cercetare din teren. Posibilități largi se vor deschide și participării nemijlocite a studenților la toate problemele legate de producție sub aspectele, cele mai importante pentru calitatea pregătirii pentru profesie.

— Cum este concretizată practica de vară?

— Studenții din primii doi ani de studiu sint însoțiți de cadre didactice îndrumătoare în unități de producție și participă nemijlocit la lucrările caracteristice. Aceste ore de practică sint însoțite obligatoriu de prezentări teoretice, de cunoașterea profilului economic al unității respective, de posibilitățile virtuale de creștere a eficienței producției. Un accent deosebit îl punem pe capitolele mecanizare și chimizare a agriculturii. Vom începe din acest an cursurile de calificare a studenților în profesia de conducător de tractor. Nu este important faptul în sine de fi conducător de mașină agricolă, ci de a cunoaște sau toate laturile posibilităților utilajului mecanizat de a contribui optim la obținerea unor rezultate înalte. Vom amenința un simulator cu o suprafață de cîteva hectare în care se vor putea demonstra toate tipurile de lucrări agricole mecanizate și care va deveni o platformă de muncă efectivă pentru studenți. În anii mari formula ideală de practică este în echipe mici pînă la 5 studenți sau individual.

— Ferma didactică experimentală reprezintă deci un larg cîmp de familiarizare a studentului cu aspectele practice ale profesiei. Ce alte elemente pot fi adăugate la această bază materială a practicii?

— Toate laboratoarele facultăților sint astfel dotate pentru a permite un număr mai mare de lucrări practice și, în același timp, oferă posibilitatea realizării unei game mai largi de lucrări. Apoi, pentru facultatea de medicină veterinară s-au construit noi clinici a căror suprafață totalizează 13000 m.p. și care prin arhitectonică și funcționalitate rivalizează cu cele mai moderne clinici veterinare din Europa. Aceste clinici au în dotare aparate de ultimă concepție amplasate în laboratoare spațioase. Săliile de operații sint profilate pe specii, modernul spital veterinar este dotat cu aparate de electroforeză, roentgen sterilizatoare de mare capacitate, ustensile de precizie necesare investigației medicale. Laboratoarele de anatomie, chimie, bichimie, o farmacie de profil, săli de proiecție, un muzeu anatomopatologic completă baza materială oferită pregătirii practice a viitorilor medici veterinari. Pentru viitor vom beneficia și de o nouă fermă didactică experimentală care va oferi un cîmp mult mai larg de investigație practică corelat cu cunoașterea teoretică pentru studenții tuturor facultăților.

CU CE ARGUMENTE NE SUSȚINEM CARTEA DE VIZITĂ?

— „Nu înțeleg cum Iliaș poate prînuța cuvîntul scutire. Toți avem greutăți, dar nu ne plîngem și, mai ales, nu ne dăm de o parte cînd este vorba de interesele noastre, ale organizației. El asta face, se dă de o parte. Și în timpul vierii, cînd nu avea cursuri la școală, își motiva pasivitatea prin problemele lui personale. Cred că nu timpul îi lipsește, ci atașamentul față de noi, ceilalți, care formăm colectivul. Iar noi, dacă am văzut că nu se achită de sarcini, nu l-am obligat s-o facă, ci am pus mina în locuri lui.”

TOT CEEA CE AM REALIZAT POARTĂ PECEATA HOTĂRIII NOASTRE

— Fată de ceea ce afirmase Vasile Cojocaru la începutul dialogului nostru, cuvîntul lui VLADIMIR IVANASCU, un alt tînar aflat în categoria celor pe care „nu se poate pune baza”, prezentat o radicală deosebire. A adăugat, însă, discutînd un element foarte sugestiv pentru modul de viață al colectivului, pentru că, pe care se poate cîștiga acel „mal bine” reclamat de toți participanții :

— „Dacă secretarul este de părere că eu nu merit încrederea lui, n-am nimic împotriva. N-am ambiția să-i arăt lui, sau altcuiva care mai crede la fel, că nu sint așa.”

— După cum se observă, ca și Ioan Iliaș, Vladimir Ivanascu își afirmă punctul de vedere pe un ton răscolat, pîrînd că nu admite nici o altă replică. Ceilalți tînari nu s-au lăsat însă intimidatăi Răspunsul la a venit cu promptitudine, cu tot a-

n-ar mai fi arătat așa cum sint astăzi. De aceea, cred că ambiția la care Ivanascu renunță atît de ușor înseamnă a renunța la tot am obținut pînă în prezent.”

— „Probabil că tot o asemenea lipsă de ambiție dovedesc și cei care, dacă nu refuză deschis sarcinile, fac tot posibilul să le evite, a simți nevoia să adauge și MIHAI PUIU. Cei care, în loc să vină ei singuri la secretar și să soliteze ceva de făcut își zic în sinea lor: „bine că am scăpat!”. Multe momente din viața organizației noastre aici își găsesc explicația.”

— Se pare că pentru cei prezenți ceea ce a spus Mihai Puiu a sunat ca un îndemn, așa cum cuvintele lui Vladimir Ivanascu au sîrînit în fiecare dorința de a-l dovedi că poziția sa nu este împărtășită de nimeni. A dat curs acestor sentimente CONSTANTIN TIRPAN, un tînar venit în organizație doar de o lună de zile. Pentru a înțelegem mai bine cuvîntul său nu este lîștat de semnificația precizarea că Vladimir Ivanascu are, în comparație cu el, un stagiul de patru ani în atelierul mecanic. „Desi ca membru al organizației sint noi, vreau să vă spun

ROMÂNIA-FILM prezintă săptămîna viitoare

PADUREA PIERDUTĂ

o enigmatică poveste de dragoste

In rolurile principale : Ilarion Ciobanu, Cornel Patrichi, Leni Pinjea, Homega, Adriana Ionescu

.....CINE ESTI TU ? DE UNDE ȘTII POVEȘTE ASTA ? AI FOST ȘI TU A-TUNCI, ACOLO ?

In premieră, de la 6 martie, la cinematografele Patria și Favorit din Capitală.

regia : ANDREI BLAIER.

Să nu uităm, dragii mei colegi...

(Urmare din pag. 1)

peel, de admirație. Dar și de satisfacție, la constatarea că cei 50 la sută și cei 80 la sută erau tineri, tineri ca și noi. Atunci, te întreb: dar despre noi, ce simț? Și vei avea în față vastul santier al societății noastre contemporane, santier unde fiecare tînar își poate avea cu sine locul său, creator, într-o comunitate care apreciază valorile cu o singură unitate de măsură: munca. Toți cetățenii unei astfel de societăți trebuie să fie încredințați că munca îl înnobilează pe om, că îl ridică, moral dar și material, la satisfacții de neasemuit. Mil de tineri ai zilelor noastre dovedesc credința lor în cineștea pe care numai munca îi-o poate da. Alți tineri, ce-i drept mai puțin, înțeleg însă că există în modul cel mai banal și asta într-o lume în care omul trăiește pentru a se desăvîrși prin muncă, conform idealului pe care și l-a format, dacă, bineînțeles, și l-a format.

— Sintem în pragul alegerii unei viitoare profesii. Ne gîndim de-acum ce vom face în viață și cum anume vom face. Visurile ne poartă cu diverse viteze, variabile de la coșul de coș, după ambțiile și temperamentele. În marea aventură a viitorului nostru, în aventura în care noi însine vom fi eroii. Uneori ne desăvîm aceste visuri. Le confruntăm. Le comentăm. Citeodată le și îmbunătățim. „Te-ai gîn-

dit ce meserie vei îmbrățișa după absolvirea liceului? Iată cea mai frecventă întrebare a noastră. În recreațiile de la liceu și nu numai în ele, dar eu mi voi opri la diversitatea răspunsurilor colegilor mei de la „L.L. Caragiale”, la nivelurile importanței pe care alegerea unei meserii o are în viața unui om. Iată cîteva răspunsuri : „Nu m-am gîndit încă. Mai am destul timp, mai precis doi ani, ca să mă hotărîsc.”

— „Vreau cu orice preț să cînt. M-am născut și am trăit numai la țară pînă acum, dar nu mi-e rusine s-o spun că sint țărăncă. Vreau cu orice preț să intru la Conservator, ca să ajung cîntărea de muzică populară. Da, cîntărea de muzică populară. Cu conservator!”

— „Vreau să dau la teatru. Imi place viața în luminile rampelor și în atmosfera febrilă a scenei.”

— „Doresc să urmez filologia, secția română-engleză.”

— „Mă gîndesc să dau și eu la română.”

— „Eu, poate engleză...”

— „Și eu! Dar fără „poete”.

— „Medicina. Am senzația că așa am să pot ajuta mai mult oamenii și doresc să fac asta din tot sufletul!”

— Cîteva răspunsuri, pe care apoi le-am auzit rezultatele obținute de acești elevi în activita-

te școlare. Am avut o reală surpriză aflînd că o parte dintre cei nehotărîți în opțiunea pentru viitoarea lor profesie au realizat o situație școlară, cel puțin pînă acum, mediocră. Mă întreb cum se face că acești elevi n-au descoperit în nici o materie acid simburile de pasiune cu care trebuie să pornești în alegerea drumului în viață. Doar un băș și 17 ani, vîrsta întrebărilor cruciale: ce-mi place, ce voi fi? Marea majoritate a „nehotărîților” fac însă parte dintre elevii dezinteresăți de tot ceea ce ține de școală, de învățare. Pentru aceștia, recomandat: plîmbărie și șuetele. „In gol” conțea. Și, treptat, unii dintre ei cad într-o inerție dăunătoare, atît lor cît și celor ce-i înconjoară și care, cu timpul, îi poate transforma în paraziti sociali, în oameni lipsiți de tînt și de personalitate. Credenți că nu ne privește și pe ceilalți situația lor? Ne privește. Uneori, încercăm să-l atragem, să-l trezim. Dar, din păcate, nu reușim întotdeauna. Sint și cazuri cînd ne lovim de indiferența lor, de ironiile și chiar de refuzurile lor directe. Atunci, cedăm. Și-l lăsăm. Și e rău, ne dăm seama, împărțîșim în grup un sentiment de culpabilitate. Ce să facem? Doar trebuie să ajungă și ei la încredințarea că societatea, viața însăși nu este o hărgătelă, o pastilă pe care o lei în lipsă de altceva mai bun!

— Dintre cei care ne-au răspuns, unii se dovedesc și-n activitatea lor la nivelul dorințelor ce-i amînă. Eleve care și-a făcut o alegere prin activitatea ei artistică, trezînd deja peste prima treaptă a drumului spre mult rîvnita „stea fără nume”, fapt care a ridicat-o în ochii colegilor, încredințîndu-ne de reușitele ei viitoare. Și o iubim pentru asta. Pe pasionatul pentru teatru l-am surprins în activitatea sa, în afara orelor. Într-adevăr, teatrul constituie o preocupare serioasă pentru el. Debutul pe scena liceului l-a dovedit că are multe șanse să se realizeze conform dorințelor.

— Dar nu toți dovedesc că alegerea le este întemeiată. Dintre cei doi elevi ce și-au propus să urmeze limba și literatura română, doar unul este și-n realizări în concordanță cu opțiunea pentru viitoarea profesie, iar cealaltă, culmea, dovedește reale dificultăți la această materie. Cazuri similare sint încă multe.

— M-aș opri însă la afirmațiile elevului ce descoperă în medicina o profesie: o profesie care să-i înlesnească o muncă pentru oameni în exclusivitate. Apreciez cu toții dorințele sale, dar, personal, cred că nu doar medicina este meseria ce-i dă posibilitatea omului să-l ajute pe om. O cite meserii pot oferi această satisfacție! Și nu neapărat cele spre care poți merge trecînd numai învățămîntul supe-

rior, așa cum gîndesc, din păcate, foarte mulți dintre colegii mei liceeni. Pînă, chiar foarte puțin, sint cei ce se orientează din liceu, spre școli tehnice sau postliceale. Circulă o idee, firește o idee greșită, că dacă nu te duci la facultate, s-a zis cu tine, ca intelectual, că te vei îndepărta de mediul cult. Ce eroare! Cultura nu cred să fie legată neapărat de facultate, ci mai curînd de seriozitatea preocupărilor și de orizontul vast, născut din pasiunile aspirantului la cultură. Sint convins că avem mulți oameni culti la strung și în mină. Tar în cea ce-i privește pe tinerii ce-și pierd anii pe la porțile facultăților în căutarea „vocăției”, poate ar fi bine să li se spună într-un fel, chiar mai dur, că vocăția de dragul vocăției nu există. Deci, cred că conțea nu atît ce profesione pres-tăm, ci cum anume o prestăm. Munca îl onorează pe om doar atunci cînd ea este îndeplinită cu toată seriozitatea, avînd mereu conștiința importanței, a valorii ei.

— Să nu uităm, dragii mei colegi, că santierul vaste ale societății noastre au pentru fiecare din noi un loc de merit și-o cărmămidă trăinică pe care în orase, la sate, pe locurile viitoarelor cetăți, pretîndîndu-se în zărilor patriei, trebuie s-o fixăm temeinic, cu tot sufletul, cu toată pasiunea noastră, ca să se știe peste ani că pe aici au trecut niște tineri.

(Urmare din pag. 1)

care cu imposibilitatea scoaterii cînelui din casă? De pildă, iată ce vedem de la postul nostru de observație, fixat la jumătatea înaltului turn (dacă ne-am urca doar două trepte mai sus, am intra în... nori) : vedem, în mijlocul „grădinii” cîmă-cănușii, o pătură, una singură, de un roșu intens, viu, estuherant. Un roșu cu atât mai vibrant cu cât îl lacușește în permanență, dinamizindu-l, ploaia.

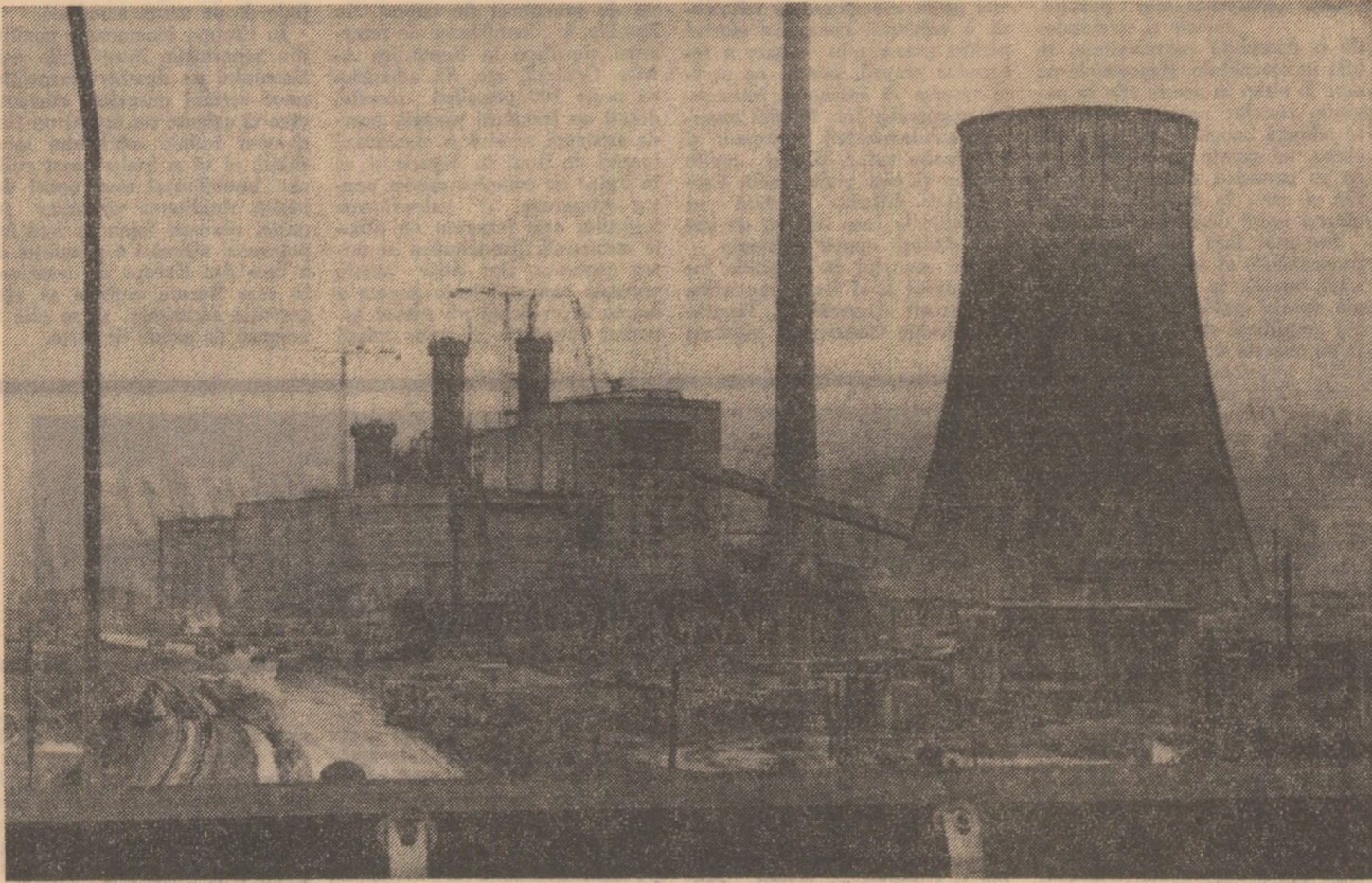
Este vorba de perimetrul dreptunghiular al lotului „confecție metalice”. Adică o ogradă cam de un kilometru pătrat, semănînd, din pricina minimele de plumb cu care este apărat metalul de rugină, cu o mare sațară în plină combustie. O sațară unde „ard” deopotrivă și laolaltă, fără habar de ploaie, tăciunii incandescenti ai grinzilor și planșelor de oțel și flăcările roș-albastre — omenii cu aparate de sudură, electrozi și măști de sticlă răsfrîngînd jocul scinteiilor... Să ne apropiem.

„Tăciunii” incandescenti de minium sînt oreo 4.000 de tone de metal, menit să devină „construcție metalice aferente pentru grupurile 1 și 2”, adică grinzii și stîlpii de susținere, ferme pentru acoperșii sălii mașinilor (oreo 30 de tone una), un „perete frontal ax” de peste 200 tone, „construcție metalice între electrofiltre și coșii de fum”, pereți „sir C” și „sir E” și altele și multe alte încredințate omenilor de care răspunde comunistul Alexe Michi, un maistru dintre aceia despre care se spune că „s-a logodit cu șantierul”. Nici el nu este prea vîrstnic (abia 35 de ani), dar oamenii sînt — 120, dintre care 100 sînt brigadieri — în majoritate tineri de tot.

„Tineri și tuți, îi recomand, cu mîndrie de tată, maistru, tuți și răi”. „Cum răi?” „Așa, răi. Muncă fierul cu dinții cînd intră comanda-n lucru. N-au sare : ar suda și fierul de la poarta adului — dacă o fi făcută dintr-un asemenea material — iar cînd e vorba de urcat pe construcțiile verticale. urcă numai în mini, ca acrobazi”. „Păi asta înseamnă că sînt răi?” „Da, răi, adică fără teamă, adică meștrii, adică ambițioși, adică bărbăți”. „Adică hîni?” „Exact, asta-i cuvîntul. Păi știți dumneata că noi aici, cu bătăi știa n-am avut nicodată, auzi, nicodată, o răminere în urmă sau un rebut. Iar acum, de cînd cu pregătirea pentru semicentenar se mișcă, cum scrie-n reclamele agra, de parcă le-a intrat cîte-un țigru-n motor. Le zie uneori, așa, ca să-î încerc „Hăi mă, înduțu, că plouă”, dar ei parcă nici nu mă aud, de nici o ștă cu atitudine să mă mă suadă, să mă ascultă sau să mă bucur. De ce, parcă numai ei, ca uteciți, au intrat în diridoarea semicentenarului? Dacă și eu, că sînt om bătrîn...”

Georgehe Ionescu, secretarul de U.T.C. al acestor „băieți răi din ograda de minium” este mai tînră cu șase ani decît maistrul. E șef de brigadă și pină să vindă aici a mai lucrat la Borzești, Comănești, Craiova, Fărășeni, Govaora. Face parte dintr-o dinastie de constructori: tatăl, Georgehe Ionescu, acum pensionar („Dar mi-a scris că se-ntoarce pe șantier, că s-a plicisit să tot pescuască”), Nicolae, fratele mai mare, muncitor tot aici la Rogojelu, și Ioan, fratele mai mic, plecat la armată de-aici și hotărît, de bună seamă, să se-ntoarcă tot la Rogojelu („că de-aici o să plecăm împreună pe Cerna, așa ne-am gîndit”). Dar pină atunci...

Pină atunci, Ionescu și uteciții lui „ard” fără odihnă pe vatra aceasta de metal strălucitor. Acolo, în zare, unde se vede construcția crescută de la o zi la alta, piesele metalice sînt așezate la zile („și chiar la ore, imi spusese maistrul) bine stabilite („Dacă întirzi sau rebutezi, îi dai pe toți peste cap) și a greși, cînd n-au greșit nicodată, a greși mai ales în aceste zile, ar fi, pentru acești băieți, pe care-i cunoaște și îndrăgește tot șantierul, ceva asemănător cu o mare dramă, nu numai colectivă, ci și personală. Așa gîndesc toți cei rotoșea-cum, harnici, concentrați, în ograda de foc : Ghiță Ciomagaș, Nicolae Luca Tudor Brabău ; așa gîndesc șefii de echipă (Alexandru Ispas, Ioan Dinu, Răduț Ch. și ceilalți), așa gîndesc maistrii (Michi, Stelian, Ciomagaș) așa gîndesc tînrul inginer Cioca, șeful lotului, care este și locșior al secretarului U.T.C. al șantierului. Pe inginer nu l-am înfîlțit în „ograda de minium”, era la centrală să vadă cum stau la verticală stîlpii recent implantați, dar toți mi-au vorbit despre el cu stimă și dragoste, cu o cămărușă, cu o acază îndurată asupra pe care — am înfîlțit-o și la Argeș, și la Porți, și la Lotru, și pe Someș — și care, de fapt, a generat rîndurile de faț. „Sîntem aici, imi spune secretarul de U.T.C., mulți frați — noi Ionesții, frații Ispas, frații Ciomagaș și alții — s-a scris mult la ziar despre asta, s-a dat și la radio și la televizor. Dar n-are atîta importanță că sîntem mulți frați la un loc, așa s-a nimerit. Pentru mine important este că toți, indiferent de statutul din această natură, ne simțim din aceeași familie. Cu suflurile și cu viața noastră, cu neajunsurile și bucuriile, cu isprăvile mai bune sau mai rele de care sîntem în stare, sîntem într-adevăr, frați. Cînd imi scrie tota, pensionarul, mai întîi măntreabă ce fac băieții și pe urmă măntreabă despre mine. La fel și al mic, care e-n armată „năntreabă cum e mai decum noi, frații lui și cît mai cîștigăm în ștău cine e-n armată și cît mai puține șantierului am lucra numai pentru cîștigul hîni, cînd unde-an ajuns cu construcția și unde-an mai venit băieții noi, și cum sînt, cum lucrează, ce zie, ce fac... E greu de crezut, dar în ultima scrisoare pe care l-am trimis-o m-am trezit scriindu-i de ultima noastră

Rogojelu, februarie '72 — oca devenirii unui gigant.

ROGOJELU ȘI CĂLUȘARII DIN OGRADA DE MINIMUM

adunare de U.T.C., cu amănunte, cu ce-a zis ăla și ce-a zis ălălat, cu cine-a fost în tîrbăcă și cine lăudat ; i-am scris, pină și despre cele 8 tone de fier vechi pe care le-avem de strîns în cîntea semicentenarului, și despre o-rele de muncă voluntară... Știți ce mi-a răspuns ? Că poate face rost de o permisie, și vine să ne dea o mîină de ajutor. Bine, înțeleg că a scris-o-n glumă, dar eu zie că și numai faptul că i-a dat prin mîntre un gînd ca asta spune ceva despre felul cum sîntem noi băieții de șantier... M-ași întrebă dacă e greu pe șantier. Dacă o să vă spun că e greu — o așa o să spun — o să mă-ntrebați imediat de ce răminem to-

nu întimplor și-am rețezat monologul tocmai acolo unde vorbești de greu încopulului muncii pe un mare șantier, știți de ce am făcut-o ?... Pentru că, exact în acele zile în care vizitam șantierul, în acele zile cînd dumeata și băieții dumitale lăudă ploaia piepșii, arădînd încă o dată celor care vă cunosc și pretuiesc, de ce sînteți în stare, în acele zile în care, vă-zîndu-vă cum supuneți metalul, cum mișunați cu electrozii printre primalele grele, cum dansați sus pe grinzii, o-am numit „călușarii aeriene”, exact în acele zile, la numai cîteva sute de metri de voi 18 băieți, 18 pui „nededați” stăteau singuri și nebăgați în sea-

masă... Și-o să mai spuți că mai neghiobăd prostie decît gluma administratorului nu poate fi, cită vreme la Rogojelu s-au lucrat tumuri de 200 de metri și nu s-a cîlîntit nimeni nici măcar o unghie... Iar eu își voi da perfectă dreptate. La fel cum își voi da dreptate cînd ai să zici că delegatul acela s-a purtat irresponsabil (nu mă îndolesc că direcținea școlii de la Buftea va sta de vorbă cu el cum se cuvine) și cînd ai să apreciezi, autocritic într-un fel, că nici U.T.C.-ul de pe șantier n-a acționat cum se cuvine în direcția respectivă (de altfel asta e și părerea organului județean, am fost de față atunci cînd primul secretar i-a adus critica cuvenită prietenului nostru comun, Constantin Dobromir, comandantul Șantierului național al tineretului, care și-a însușit-o cîntit, luînd imediat măsuri de îndreptare). Și, dacă vreți, mai putem găsi vînovași. În primul rînd, cel 18 băntan, pentru atitudinea lor de dozanșori, pentru inexplicabila lipsă de curaj la niște tineri care se pregădesc să devină muncitori.

Cu arc de foc se „croiește” haina de metal a hălei viitoare. Fotografii : O. PLECAN

tuși pe șantier, pe șantiere, cu toate că e atît de greu. Ce să vă răspund ? Așa sîntem noi făcuți, așa ne-am învățat, așa ne-a-nvățat șantierul să-l iubim... Bine-înțeles, asta nu se face așa, dintr-o dată... Treptat-treptat te de-dă. La-nceput ești cam năduc și îndrăgostit, chiar dacă, să zic-mi, de felul tău nu ești nici rău, nici prost, dar îți-e cam frică și nu vrei s-o arăți. Sau ai cam vrea să pleci și îți-e rușine. Ehei, lucrurile nu se bat din palme : trece timp pină devii sigur pe tine, pină prinzi glas, în echipă, în organizație. Pină atunci, însă, totul îți se pare cam străin. Atunci da, atunci e cel mai greu pe șantier. Și pe urmă e greu, desigur, e greu todeauna, dar e greu altfel... Ce, credeți că la-nceput, cînd am deschiș ochii printre fînduși și șchele mi-a plăcut ca acum ?...

II. UNDE SE VEDE LA FAPT, ACEST REPORTAJ ESTE O... SCRISOARE DESCHISĂ

Iubite Georgehe Ionescu, Am notat aproape cuvînt cu cuvînt tot ce mi-ai spus în dimineața aceea ploioasă, în biroul maistrului, în vreme ce, afară, își se aduna brigada ca s-o pozeze colegul fotoreporter. Vorbeai repede, curgător, în vreme ce, peste umărul dumitale, maistrul Michi făcea niște semne cu mîna (tă-tă-mă, niște ca te dau de gol) cum face un tată cînd se bucură de „ce dau” din copilul lui... Și-gur, transcrîndu-ți cuvîntul pentru ziar, unele lucruri le-am omis, altele le-am accentuat... De pildă,

mă în fremușele camere de la cîmîn, tremurînd, ca „teama incopulului” și neavînd pe nimeni alături, care să-î îmbărbăteze, să-î învețe să devină „răi”, adică bunl, cum v-ou învățat pe voi, de-a lungul anilor, veterani ca tatăl dumitale, maistrul muturi ca Michi sau tineri ingineri ca Ciocă... Știți despre ce e vorba : 18 electri și te-rusine. Ehei, lucrurile nu se bat din palme : trece timp pină devii sigur pe tine, pină prinzi glas, în echipă, în organizație. Pină atunci, însă, totul îți se pare cam străin. Atunci da, atunci e cel mai greu pe șantier. Și pe urmă e greu, desigur, e greu todeauna, dar e greu altfel... Ce, credeți că la-nceput, cînd am deschiș ochii printre fînduși și șchele mi-a plăcut ca acum ?...

Știu, o să-mi spuți mai întîi că dumeata cînd ai venit prima dată pe șantier dormea ca vai de lume, la patură suprapuse, nu într-un cîmîn „patru-n cameră și cu saltea de bușni”, și că nu te-a întîmpinat nimeni cu bonuri de

Apoi administratorul, cu gluma lui grobiană. Apoi sindicatul (to-varășul președinte, care mi-a semnalat cazul, este absolut de acord) și alții, și alții, cînd nimic nu este mai ușor decît să întocmești liste de vînovași.

Dar aici este vorba de altceva. Este vorba, în esență, de „familia omenilor de șantier” pe care, pe bună dreptate, o lăudai dumnea-ta. De ce și de faptul că numai la doi pași de tinerii bărbăți exemplari care sînt tovarășii dumitale de muncă, la doi pași de altele cîteva mii de oameni care se simt aici ca la ei acasă, niște băieți veniți de departe, veniți spre a deveni ai șantierelor, au putut să se simtă — 3 zile ! — atît de singuri incît le-ua venit gînd de duică.

Acum, desigur, chestiunea s-a rezolvat, băieții, au fost repartizați la locurile de muncă (chiar toți ?) au fost dați fiecare în grîia cîte unui muncitor cu experiență și, vorba dumitale, „care-o fi om, ajunge departe”.

Rămîne, totuși, întrebarea : a îndăptat, oare, organizația de șantier ceea din povestea asta ? Și dacă-a îndăptat, a întreprins ceva concret ? Și dacă încă n-a întreprins, ce-ai zice, tubite toarșe secretar Ionescu dacă îți-ai chema uteciții de la Confecția metalică și le-ai propune să fîiți și în treaba asta tot primii ? Adică : să vă îmbogățiți angajamentele în cîntea semicentenarului cu încă unul ? Cu măsuri concrete pentru ajutarea tinerilor noi veniți pe șantier să se acomodeze și să se integreze cît mai repede în ritmul de viață și muncă specific aici.

Așteptăm vești de la dumnea-tă și de la ceilalți băieți din ograda de minium ?

RECEPTIVITATE NU ÎNSEAMNĂ IMITAȚIE SERVILĂ

de MARIA LUIZA CRISTESCU

La vremea ei, teoria maiorec-clană a „formelor fără fond” avea unele puncte de sprijin în practica socio-culturală. Aceasta se întîmpla în urmă cu peste o sută de ani, în prima tinerete a literaturii române. În special literatura trebuia să facă un pas mai mare și poate și forțat în efortul ei de a edifica o literatură specifică, națională și proprie nouă. Unul din pilonii pe care se sprijinea era fascinanta creație populară, o adevărată comarță și ea abia atunci descoperită și comentată la adevărata ei valoare, răspîndită în colecții, analizată și imitată, făcută publică pentru întreaga mișcare culturală de atunci. Folclorul tărănesc ca și cel orășenesc, volumele de poezii ale lui Alexandri, Bollic, cu greu de desprins din anonimul marii literaturii populare din care se inspirau, pe care o copiau și cărtă, în același spirit, îi dădeau peplii culte, a permis apoi o masivă informare din literatura europeană mai bătrînă, mai vechi. Se impunea atunci o masivă inițiativă de traduceri, de localizări, de adaptări a unor formule literare, a unor metode de creație, așa cum cere orice început. A fost al doilea moment important în efortul de a constitui o cultură și o literatură modernă unei țări în plină dezvoltare. Marii scriitori aveau în față un țel mai nobil decît înșuși gloria artistică personală și trebuind să umple acele goluri inerente începutului, să introducă genuri noi, să le cultive pe toate indiferent de faptul că talentul, genul lor se îndrepta mai ales într-o singură direcție. De aceea autorii generației pașoptiste au fost nu numai poeți, ci mai ales mari publiciști, au fost călăuzii de folclor și dramaturgii au scris cu același devotament elegie ca și satiră, pastelu ca și jurnale de călătorii. Căci este vorba cu adevărat de devotament pentru ca un Alexandri, un Russo să prezinte opere ale lor sub semnul anonimului pentru a oferi o operă patrimonială națională și nu propriul lor gloriu literar. Acum încă le este foarte dificil cercetătorilor literari să stabilească paternitatea „Cîntării României”, operă apărută la vremea ei fără numele autorului, ca și antologii de versuri de factură folclorică ale lui Alexandri. Scriitorii se exersau în toate genurile și manierele, gîndindu-se încă mult mai puțin la direcția în care talentul propriu îi îndemna și acționînd mai ales în sensul

de puțin elegant, cauza de nereceptivitate. Dar publicul poate să nu recepteze din două motive : ori nu are ce recepta, și atunci vine trebuie căutată în portativele compozitorilor ori nu i se oferă căile normale, posibilitățile naturale de a recepta creația actuală, ceea serisă în timpul său. Sigur, apoi, că mesaj nu vine de-a gata și un nemăc nu e învețit în străl de ciocolată. Prin înșuși specificul de creație abstractă, muzica a fost todeauna față de public într-o situație un pic particulară în raport cu modul de comunicare mai substanțializat al celorlalte artă. Aceasta pentru că sunetul (necesarul decît ca vibrație ce se autodevora în timp), este lipsit de „subzistență”, ceea ce face ca muzica să capete viață numai din raporturile lui cu durată în care se închează.

În măsura în care natura abstractă a muzicii este un neajuns ea devine totuși și o calitate neapărată. Aceasta pentru că se izolează în intimitate și se dispersează, muzica reușește să producă în ascultător o abstractă percepere a propriei sale lumi interioare care e locmai face ca această artă să aibă un efect mult mai direct decît toate celelalte. Receptarea presupune însă în acest caz un efort de concentrare deosebit și o preabilită familiarizare cu mijloacele de acțiune. De la cîntecul gregorian și polifonia medievală pină la dodecafonismul școlii vieneze fondată de A. Schoenberg muzica nu a dăruit nimic celor comizi. Dar, așa cum scria undeva Stravinsky, „nimic nu me obligă să căutăm mereu satisfacția în repaos”. Să reținem ideea că pentru orice public e necesară o familiarizare cu un anumit aspect al fenomenului muzical, familiarizare care se produce numai prin frecventarea lui repetată. Pină astăzi nu se cunoaște o altă modalitate de a realiza înțelegerea muzicii. Privilegiu din punct de vedere al acestui mecanism care sînt perspectivele publicului nostru de a realiza o asimilare a muzicii românești contemporane în special. Se pare că au apus de mult vremurile cînd unul compozitor de talia lui Mozart îi era dat să-și audă arii întregi din „Nunta lui Figaro” fredonate de chelnerii bohemiei prageze. Care să fie oare cauzele care diminuează accesibilitatea și tenația contactului viu (activ de ambele părți), a publicului cu muzica ? La această întrebare unele voci răspund cu o promptitudine sus-petivă și — grăbite probabil să evite o problemă care, în mod evident, promite multă hăntie care calitatea de a fi imbucurător. Nu intenționez să puresc la

cietate ca cea capitalistă în actualul ei stadiu devenit un sistem de constrîngere a individului și a dorinței sale de împlinire emană în mod necesar o viziune absurdă asupra lumii de relații individ-societate oprîmîntă. Absurdul e de aceea, așa cum s-a remarcat de altcui ori, o viziune literară și nu o modalitate de creație, viziune născută în mod necesar de societatea capitalistă. Pe solul unor relații de factură opusă, în societatea noastră, ale cărei teluri includ în mod fericit tendințele cele mai înalte ale dezvoltării libere a individului, o asemenea viziune asupra relațiilor umane e imposibilă. Sub aspectul experienței literare, al necesității cunoașterii tuturor momentelor de dezvoltare, a contorsionilor culturii lumii, ea a fost înregistrată și studiată ca orice obiect de studiu și altă tot. Un scriitor al literaturii absurdului ca Samuel Beckett e mare în măsura în care reprezintă astfel conflictele unei societăți ca cea capitalistă în care trăiește și împotriva căreia își ridică glasul. Doar un mimetism lipsit de spirit critic al unor personalități neîmplinite și nemurare ar putea învelege alfel o mișcare literară justificată în Occident dar așa, cum demonstrează înșuși practica noastră literară, străină de realitatea noastră. Problema împurmatării unei asemenea tendințe în literatura noastră este fără teme, căci chiar dacă ar fi existat tentative singulare și superficiale în acest sens, ele și-au dovedit lipsa de viabilitate și de audiență în fața publicului. Cealaltă latură a problemei, însă, care înseamnă receptivitate la orice nouă ipoteză a trăirii omenșii care să dezvăluie mai bine aspecte ale condiției umane în general, rămîne perfect valabilă și e în mod firesc usurată. O literatură ca a noastră are caracterul deschis, căci e un dat al civilizației înaintate capacitatea de a primi tot ce e nou și se verifică a fi așa. Imitația servilă e o atitudine improprie și imediat amendată de publicul literar. „A copia” un model străin presupune a nu avea de spus ceva și a împrumuta de aceea modul de a vedea al altcuiva. Cu atît mai mult cînd acest mod tene de o altă lume în care relațiile sociale sînt alfel fundamentate, el e sterili și nu își găsește locul în literatură, ci doar în fața unor exerciții de laborator, care nu sînt destinate a fi oferite ca obiect de artă.

PRO SI CONTRA Bibliotecile aniversează semicentenarul U. T. C.

Biblioteca Centrală de Stat a tipărit recent sub titlul SEMICENTENARUL UNIUNII TINERETULUI LUMINII DIN ROMANIA un ciclu de materiale metodice pentru organizarea unor manifestări de propagare a cărții în bibliotecile publice. Din cuprînsul lucrării redactate de Elena Sabadac și Florentina Moisescu cităm „Tematica și bibliografia expoziției de publicații 1922-1972 Semicentenarul Uniunii Tineretului Comunist din România”, bibliogra-

Ce știm despre muzica de azi?

Într-o Imaginară discuție cu umbra Domnului Croche (cauștică ipoteză publicistică a compozitorului Cl. Debussy), un vestit muzicolog al zitelor noastre ar fi primit — după propria sa mărturisire — o replică nu tocmai comodă : „Contemporanii vorștri, glăsuia buclucășa umbră, sînt care vă fac să vibrați la unison cu ei, pe voi, oamenii secolului XX. Așadar, sînteți contemporani cu Mozart, Bach, Beethoven. Nu protesta, am în buzunar programele tuturor concertelor de săptămîna aceasta”. Observația — indiferent cui ar aparține în realitate — nu prea admite replica nici în ceea ce ne privește. Pentru acela care urmărește cîi de cil viața noastră muzicală nu va fi prea greu să își dea seama că pe undeva aici se ascunde o mare doză de crud adevăr, un adevăr ce nu are calitatea de a fi imbucurător. Nu intenționez să puresc la

melodie de muzică ușoară — demersul de adevărată capacitate de a epuiza și cea mai înțelegătoare răbdare. Și, nu înțelegem, de asemenea ce, de pildă, televiziunea nu încearcă să provoace mai des dezbateri și confruntări de opinie în cadrul unor mese rotunde care să vizeze fenomenul muzical autohton. Creдем că rezultatele unor asemenea întreprinderi ar fi deosebit de profitabile. Nu avem ce face și trebuie să recunoaștem că nu există — decît accidental — posibilitatea de informare a publicului în ceea ce privește — să zicem — lucrările muzicale apărute în ultimul an. Revista „Muzica” se refuză unei largi accesibilități tocmai prin profilul ei ultraspecializat ! Cîi despre activitatea publicistică a muzicologilor, de cele mai multe ori ea se reduce la prezentări mult prea succințe și la cronicele de spectacol. Desigur, acestea își au utilitatea lor dar ne putem limita numai la ele ? Editura

mult nici mai puțin, grupt statuar al întemeietorilor școlii ardelenice (1). Din păcate, nu am putut reține toate perlele dezbătute de redactorul emisiunii care a jînut cu orice preț și să-l incurse pe invitatul emisiunii, Octavian Barbossă, cel care de fapt are anunțat în programul radio-TV că ne va vorbi des-țeva de la lui Romul Ladea.

Cînd umorul nu-l ia el acasă

De multe ori ne-am săuzim de la tovarășul Liviu Oprescu referitor la recent deschisa expoziție retrospectivă a mare-lui sculptor ? Că Romul Ladea a fost cîntăreț în lerm și în piatră al „bărbăților și al femeilor bărbăte” ne-au fost arătate cîteva sculpturi de marginea expoziției. Redactorul emisiunii, Liviu Oprescu, ne-a mai atras o dată „atenția”. Într-un telecineclastic pe zona marginea expoziției Tîei Peltz, printre-o afectare cînd diletanță cînd snobă, asupra proprietății în discutare a delicatelor probleme ale artă plastice. Deplina „performanță”, dominația sa a „realizat-o” de-abia simțîndă seara. Si ce ne-a fost dat să auzim de la tovarășul Liviu Oprescu referitor la recent deschisa expoziție retrospectivă a mare-lui sculptor ? Că Romul Ladea a fost cîntăreț în lerm și în piatră al „bărbăților și al femeilor bărbăte” ne-au fost arătate cîteva sculpturi de marginea expoziției Tîei Peltz, printre-o afectare cînd diletanță cînd snobă, asupra proprietății în discutare a delicatelor probleme ale artă plastice. Deplina „performanță”, dominația sa a „realizat-o” de-abia simțîndă seara. Si ce ne-a fost dat să auzim de la tovarășul Liviu Oprescu referitor la recent deschisa expoziție retrospectivă a mare-lui sculptor ? Că Romul Ladea a fost cîntăreț în lerm și în piatră al „bărbăților și al femeilor bărbăte” ne-au fost arătate cîteva sculpturi de marginea expoziției Tîei Peltz, printre-o afectare cînd diletanță cînd snobă, asupra proprietății în discutare a delicatelor probleme ale artă plastice. Deplina „performanță”, dominația sa a „realizat-o” de-abia simțîndă seara. Si ce ne-a fost dat

PRO SI CONTRA

de peste hotarele

POLONIA
Manifestare consacrată semicentenarului U. T. C.

VARȘOVIA 3. — Corespundentul Agerpres, Iosif Dumitrașcu, transmite: În cadrul manifestărilor organizate în Polonia cu ocazia aniversării semicentenarului Uniunii Tineretului Comunist din România, la clădirea Universității din Lodz a avut loc o seară consacrată acestui eveniment. A fost prezentată o conferință despre viața și activitatea tineretului din România. În continuare, au fost vizionate filme documentare despre România și s-a auzit un scurt program de muzică populară și ușoară românească. Au fost prezente membri ai ambasadei române.

„O conferință europeană ar servi interesele generale ale păcii“

Declarațiile secretarului general al O.N.U.

În cursul unei conferințe de presă care a avut loc la Viena, secretarul general al O.N.U., Kurt Waldheim, a apreciat că importanța conferinței asupra securității europene și a declarației că ar saluta înțelegerea ei cât mai curând posibil. „În Europa este vizibilă o evoluție pozitivă. Salut — a spus el — toate eforturile întreprinse pe plan regional pentru destinderea. O conferință europeană ar servi interesele generale ale păcii.“

Secretarul general al O.N.U. a reafirmat apoi dorința sa ca ambele state germane să fie primite în Națiunile Unite, considerând că ele ar putea aduce o contribuție utilă la activitatea organizației. În legătură cu problemele de ordin politic al O.N.U., Waldheim s-a pronunțat pentru o diplomație preventivă, afirmând că este dispus să stabilească contacte directe cu guvernele interesate pentru împiedicarea crizelor și evitarea conflictelor.

START SPRE JUPITER

Lansarea lui „Pioneer-10“

LA CENTRUL SPATIAL de la Cape Kennedy a fost lansată, ieri seara, în direcția planetei Jupiter, sonda spațială „Pioneer-10“. Potrivit calculului, sonda spațială „Pioneer-10“ va ajunge în apropierea planetei Jupiter spre sfârșitul anului 1973, după ce va parcurge o distanță de un miliard de kilometri.

Demisia guvernului argentinian

Membrii guvernului argentinian, cu excepția a trei miniștri, și-au prezentat demisia colectivă prezidentului Alejandro Lanusse. Ceilalți trei urmează potrivit agenției FRANCE PRESSE, să-și prezinte demisia. Au demisionat, de asemenea, guvernatorii provinciilor.

Hotărârea a fost adoptată de colaboratorii președintelui Lanusse spre a-i permite acestuia renunțarea cabinetului și posibilitatea elaborării unei noi politici economice și sociale, menționând agenția FRANCE PRESSE. Politica guvernului actual a provocat un val de nemulțumiri în țară, exprimat și de greve generală de 48 de ore, încheiată miercuri seara.

IN PRINCIPALELE ORASE din Cipru au fost organizate vineri manifestații în favoarea politicii președintelui Makarios, anunță agențiile REUTER și FRANCE PRESSE. Cea mai importantă a fost cea din Nicosia unde mii de persoane, venite din toate regiunile insulei, s-au adunat pentru a-și exprima sprijinul față de șeful statului.

INTRE 29 FEBRUARIE ȘI 2 MARTIE, la Moscova a avut loc ședința Comisiei permanente CA.E.R. pentru comerț exterior, la care au participat delegații ale țărilor membre ale CA.E.R. și Iugoslaviei, iar în calitate de observatori au fost prezente reprezentanții ai R. D. Vietnam și ai Cuba.

Proiect de reformă a educației în Ecuador

PREȘEDINTELE ECUADORULUI, generalul Guillermo Rodríguez Lara, a declarat că guvernul său va întreprinde o reformă a educației și va sprijini activitatea centrelor de studii superioare din țară. Totodată, a spus el, autoritățile vor respecta dreptul organizațiilor de resort de a alege planurile de învățământ și vor ajuta ca universitățile să se transforme în adevărate focare ale culturii naționale.

Lucrările Comitetului O.N.U. pentru definirea agresiunii

Intervenția șefului delegației române

Comitetul special al O.N.U. pentru definirea agresiunii și-a reluat dezbaterile în jurul raportului prezentat de un grup de lucru special constituit. Șeful delegației române, ambasadorul Ion Dănuș, a subliniat, în cuvântul său, că sarcina de mare răspundere încredințată comitetului de către Adunarea Generală a O.N.U. este să definească în mod clar și obiectiv conceptul de infracțiune internațională de a se pune capăt războaielor și conflictelor armate, de a preveni actele de agresiune și de a asigura respectarea integrității și dreptului inalienabil al popoarelor de a-și hotărî singure soarta, a dreptului egal pe care îl au toate statele la independență, la securitate, la apărarea teritoriilor lor și la o dezvoltare liberă, conform cu interesele și aspirațiile legitime ale popoarelor. El a relevat pericolul extrem de grav pe care îl reprezintă pentru omenire existența armelor de distrugere în masă și acumularea lor necesitată. Scopul în relief caracterizat al armelor de distrugere trebuie să fie pus în afara legii și eliminate din arsenalurile militare ale statelor, ambasadorul român a declarat că definiția a-

LA 2 MARTIE, vicepreședintele Republicii Federale a Braziliei, Augusto Rademaker

Grinewald, l-a primit, în vizită de prezentare, pe trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Republicii Socialiste România, Ion Moraru. În cursul convorbirii, care a avut loc într-o atmosferă cordială, a fost exprimată dorința reciprocă de a se dezvolta relațiile româno-braziliene.

LA 2 MARTIE, vicepreședintele Republicii Federale a Braziliei, Augusto Rademaker Grinewald, l-a primit, în vizită de prezentare, pe trimisul extraordinar și ministrul plenipotențiar al Republicii Socialiste România, Ion Moraru. În cursul convorbirii, care a avut loc într-o atmosferă cordială, a fost exprimată dorința reciprocă de a se dezvolta relațiile româno-braziliene.

Incheierea vizitei delegației M.A.N. în Cehoslovacia

Delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Ștefan Voitec, membru al Comitetului Executiv al C.C. al P.C.R., președintele M.A.N., care, la invitația Președintelui Adunării Federale a R. S. Cehoslovacie a făcut o vizită oficială, prietenească, în această țară, a plecat, vineri după-amiază, spre patrie. Parlamentarii români au fost condusi, la aeroportul Ruzyne, de Alois Indra, membru al Prezidiului C.C. al P.C. din Cehoslovacia, președintele Adunării Federale, Jan Marko, membru al C.C. al P.C.C., prim-vicepreședinte al Adunării Federale. Salutând pe oaspeții români la plecare, Alois Indra a mulțumit, în numele Prezidiului Adunării Federale, pentru invitația făcută de președintele Marii Adunări Naționale a României ca o delegație a Adunării Federale a R. S. Cehoslovacie să facă o vizită oficială de prietenie în țara noastră.

AGENCIA T.A.S.S. anunță că la Moscova a fost semnat un acord de colaborare economică și tehnico-stiințifică între U.R.S.S. și Bangladesh; de asemenea, a fost semnat un document care prevede acordarea unui ajutor urgent Republicii Bangladesh pentru refacerea unor ramuri economice de bază.

AGENCIA T.A.S.S. anunță că la Moscova a fost semnat un acord de colaborare economică și tehnico-stiințifică între U.R.S.S. și Bangladesh; de asemenea, a fost semnat un document care prevede acordarea unui ajutor urgent Republicii Bangladesh pentru refacerea unor ramuri economice de bază.

AGENCIA T.A.S.S. anunță că la Moscova a fost semnat un acord de colaborare economică și tehnico-stiințifică între U.R.S.S. și Bangladesh; de asemenea, a fost semnat un document care prevede acordarea unui ajutor urgent Republicii Bangladesh pentru refacerea unor ramuri economice de bază.

pe scurt

- AGENCIILE B.T.A. ȘI TANIUG informază că, la 1 martie a.c., un avion militar iugoslav a intrat în spațiul aerian al Bulgariei și s-a prăbușit în zona satului Iama. Agenția TANIUG menționează că, în momentul accidentului, un plafon dens de nori coborise la 400 m altitudine. Despre accident au fost înștiințate de îndată ambasada Iugoslaviei de la Sofia și organele competente din Belgrad, relevă B.T.A. La fața locului a sosit o comisie militară iugoslavă, care i s-a oferit posibilitatea să studieze cauzele accidentului.
- LA BELGRAD A AVUT LOC ședința Consiliului Uniunii Sindicatelor din Iugoslavia, care a dezbătut unele probleme ale echității sociale. Printre acestea au figurat eliminarea tuturor formelor de obținere ilicită a unor avantaje materiale, necesitatea aplicării consecvente a principiului după care nivelul veniturilor realizate să fie direct proporțional cu contribuția la propășirea societății, creșterea numărului studenților provenienți din familiile de muncitori, îmbunătățirea orientării în construirea și repartizarea locuințelor.
- REGELE HASSAN AL II-LEA AL MAROCULUI A ANUNȚAT, într-un mesaj rostit cu pri-

Africa, cu peisajele sale exotice de o frumusețe tulburătoare și cu problemele sale politice, sociale și economice de o deosebită complexitate, se află în actualitate. Repertațiile pe care le citim în aceste zile în paginile ziarelor noastre, cărora li se adaugă imaginile de pe micul ecran, ne poartă către pământuri ce au cunoscut zăbucimul istoric și care, în prezent, cunosc efortul nobil darut construcției. Interesul față de Africa și preocupările ei — interes permanent, înscris în reacțiile firești ale opiniei publice românești — s-a amplificat după ce în săptămâna aceasta au fost date publicității informațiile privind apropiata vizită pe care tovarășul Nicolae Ceaușescu o va întreprinde pe continentul african. Itinerariul conducătorului României socialiste include opt țări și presupune parcurgerea multor mii de kilometri. Această vizită de proporții deosebite reflectă o coordonată constantă a politicii externe a țării noastre — continuarea și aprofundarea multilaterală a colaborării cu noile state independente din Africa și de pe alte continente. Poporul român care a fost nevoit, de-a lungul secolelor, să ducă o luptă aspră și îndelungată, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nutrește sentimente de profundă simpatie față de popoarele Africii care și-au ecerat înfăptuirea în luptă pentru independență și dezvoltare, plină de sacrificii, pentru eliberarea națională și socială și care a cunoscut printr-o dramatică experiență efectele nefaste ale dominației străine, nut